

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 82

fjortionde årgången

22 mars 1997

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ Rådets förordning (EG) nr 515/97 av den 13 mars 1997 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen 1
- Kommissionens förordning (EG) nr 516/97 av den 21 mars 1997 om leverans av mjölkprodukter som livsmedelsbistånd 17
- Kommissionens förordning (EG) nr 517/97 av den 21 mars 1997 om tillämpningen av ett lägsta importpris för vissa bärsorter med ursprung i Polen 20
- Kommissionens förordning (EG) nr 518/97 av den 21 mars 1997 om ändring av förordning (EEG) nr 391/92 om fastställande av stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till de franska utomeuropeiska departementen 23
- Kommissionens förordning (EG) nr 519/97 av den 21 mars 1997 om ändring av förordning (EEG) nr 1833/92 om fastställande av stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till Azorerna och Madeira 25
- Kommissionens förordning (EG) nr 520/97 av den 21 mars 1997 om ändring av förordning (EEG) nr 1832/92 om fastställande av stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till Kanarieöarna 27
- Kommissionens förordning (EG) nr 521/97 av den 21 mars 1997 om fastställande av stödbelopp för försörjning av Azorerna och Madeira med risprodukter med ursprung i gemenskapen 29
- Kommissionens förordning (EG) nr 522/97 av den 21 mars 1997 om fastställande av stödbelopp för försörjning av Kanarieöarna med risprodukter med ursprung i gemenskapen 31
- Kommissionens förordning (EG) nr 523/97 av den 21 mars 1997 om fastställande av exportbidrag för ris och brutet ris 33

Kommissionens förordning (EG) nr 524/97 av den 21 mars 1997 om ändring av förordning (EEG) nr 1627/89 om uppköp av nötkött genom anbudsinfordran	35
Kommissionens förordning (EG) nr 525/97 av den 21 mars 1997 om ändring av förordning (EG) nr 1487/95 om fastställande av försörjningsbalansen för Kana- rieöarna med grisköttsprodukter och av stödet till produkter från gemenskapen	37
Kommissionens förordning (EG) nr 526/97 av den 21 mars 1997 om fastställande av bidragen för de produkter ur spannmåls- och rissektorn som levereras i form av gemensamt eller nationellt livsmedelsbistånd	39
Kommissionens förordning (EG) nr 527/97 av den 21 mars 1997 om ändring av förordning (EEG) nr 1725/92 om fastställande av försörjningsbalansen för griskött- sprodukter till Azorerna och Madeira och om stödet till produkter från gemenskapen	41
* Kommissionens förordning (EG) nr 528/97 av den 21 mars 1997 om ändring av förordning (EEG) nr 584/92 om tillämpningsföreskrifter för import- ordningen i Europaavtalen mellan gemenskapen å ena sidan och Polen, Ungern, Tjeckien och Slovakien å den andra vad avser mjölk och mjölkpro- dukter	43
* Kommissionens förordning (EG) nr 529/97 av den 21 mars 1997 om öppnande och förvaltning av en tullkvot på 300 000 ton vete av hög kvalitet och om upphävande av förordning (EG) nr 1854/94	44
* Kommissionens förordning (EG) nr 530/97 av den 21 mars 1997 om öppnande av ett anbudsförfarande för bidrag för export av helt slipat lång- kornigt ris till vissa tredje länder	48
* Kommissionens förordning (EG) nr 531/97 av den 21 mars 1997 om anbuds- infordran för fastställandet av den subvention som skall utgå för leverans av från ytterskalet befriat, långkornigt ris till Réunion	50
Kommissionens förordning (EG) nr 532/97 av den 21 mars 1997 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	52

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Kommissionen

97/194/EG:

- * Kommissionens beslut av den 4 mars 1997 om förklarande av att produktionen av vissa kvalitetsviner från specificerade områden i Grekland och av vissa "lokala viner", på grund av dessa viners kvalitativa egenskaper, ligger långt under efterfrågan

54

97/195/EG:

- * Kommissionens beslut av den 19 mars 1997 om märkning och användning av griskött med tillämpning av artikel 9 i rådets direktiv 80/217/EEG rörande Nederländerna ⁽¹⁾

56

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

- ★ Kommissionens beslut av den 20 mars 1997 om ändring av beslut 97/116/EG om vissa skyddsåtgärder mot klassisk svinpest i Tyskland ⁽¹⁾ 61
-

Rättelser

- ★ Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 2190/96 av den 14 november 1996 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EEG) nr 1035/72 vad gäller exportbidrag för frukt och grönsaker (EGT nr L 292 av den 15.11.1996) 63

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 515/97

av den 13 mars 1997

om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 43 och 235 i detta,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 729/70 av den 21 april 1970 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitik (1), särskilt artikel 8.3 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag (2),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande (3),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande (4), och

med beaktande av följande:

Bekämpningen av bedrägerier som rör tullunionen och den gemensamma jordbrukspolitik kräver ett nära samarbete mellan de administrativa myndigheter i varje medlemsstat som är ansvariga för genomförandet av de bestämmelser som har antagits på dessa två områden. Dessutom krävs ett lämpligt samarbete mellan dessa nationella myndigheter och kommissionen, som är ansvarig för att övervaka tillämpningen av fördraget och av de bestämmelser som antagits med stöd av detta. Ett effektivt samarbete inom detta område stärker särskilt skyddet av gemenskapens finansiella intressen.

Det bör därför fastställas regler enligt vilka medlemsstaternas administrativa myndigheter måste bistå varandra och samarbeta med kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen samt ett rättsligt skydd av gemenskapens finansiella intressen, särskilt genom att förebygga och utreda överträ-

delser av denna lagstiftning och upptäcka varje verksamhet som strider eller förefaller att strida mot dessa regler.

Genom rådets förordning (EEG) nr 1468/81 av den 19 maj 1981 om ömsesidig hjälp mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter samt om samarbete mellan de förra och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen (5) upprättades i detta avseende ett system av nära samarbete mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och kommissionen. Detta system har visat sig vara effektivt.

Trots detta har erfarenheten visat att det är nödvändigt att ersätta förordning (EEG) nr 1468/81 i sin helhet i syfte att förstärka samarbetet såväl mellan de av medlemsstaternas administrativa myndigheter som är ansvariga för att genomföra de bestämmelser som har antagits inom området för tullunionen och den gemensamma jordbrukspolitik, som mellan dessa myndigheter och kommissionen. I detta syfte bör nya bestämmelser fastställas på gemenskapsnivå.

Införandet av gemenskapsbestämmelser om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen skall inte påverka tillämpningen av 1967 års konvention om ömsesidigt bistånd mellan tullmyndigheterna inom de områden som fortfarande uteslutande hör till medlemsstaternas kompetensområde. Dessa gemenskapsbestämmelser skall för övrigt inte påverka medlemsstaternas genomförande av de regler som avser ömsesidigt bistånd i straffrättsliga frågor.

Dessutom är de allmänna gemenskapsbestämmelserna om upprättandet av ett system av ömsesidigt bistånd och samarbete mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och mellan dessa och kommissionen inte tillämpliga om de överlappar de bestämmelser som fastställs genom särskilda förordningar, med mindre än att de

(1) EGT nr L 94, 28.4.1970, s. 13. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2048/88 (EGT nr L 185, 15.7.1988, s. 1).

(2) EGT nr C 56, 26.2.1993, s. 1, EGT nr C 262, 28.9.1993, s. 8 och EGT nr C 80, 17.3.1994, s. 12.

(3) EGT nr C 20, 24.1.1994, s. 85 och yttrande av den 16 januari 1997 (EGT nr C 33, 3.2.1997).

(4) EGT nr C 161, 14.6.1993, s. 15.

(5) EGT nr L 144, 2.6.1981, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EEG) nr 945/87 (EGT nr L 90, 2.4.1987, s. 3).

allmänna bestämmelserna förbättrar eller förstärker det administrativa samarbetet. Införandet av tullens informationssystem, i synnerhet, skall inte på något sätt påverka medlemsstaternas skyldighet att lämna upplysningar till kommissionen, såsom anges i bl.a. förordningarna (EEG, Euratom) nr 1552/89 ⁽¹⁾ och (EEG) nr 595/91 ⁽²⁾, eller den vedertagna användningen av informationsblad om bedrägeri för spridning av information av gemenskapsintresse.

Ett förstärkt samarbete mellan medlemsstaterna kräver att undersökningar och andra åtgärder som genomförs av de behöriga organen samordnas. Det är därför nödvändigt att medlemsstaterna lämnar närmare upplysningar till kommissionen.

Kommissionen skall säkerställa att ekonomiska aktörer behandlas likvärdigt och att medlemsstaternas tillämpning av systemet för ömsesidig administrativ hjälp inte leder till diskriminering mellan ekonomiska aktörer i olika medlemsstater.

Det är lämpligt att fastställa medlemsstaternas skyldigheter enligt systemet för ömsesidigt administrativt bistånd i de fall då företrädare för medlemsstaternas nationella förvaltningar med godkännande eller på uppdrag av en juridisk myndighet genomför undersökningar om tillämpningen av tull- och jordbrukslagstiftningen.

Behörigheten för nationella företrädare som genomför undersökningar i en annan medlemsstat bör fastställas. Det bör också utfärdas bestämmelser enligt vilka företrädare för kommissionen skall kunna vara närvarande vid nationella undersökningar avseende ömsesidigt administrativt bistånd, när så är lämpligt, och deras behörighet skall fastställas.

För ett framgångsrikt administrativt samarbete måste kommissionen underrättas om den information som utväxlas mellan medlemsstaterna och tredje länder i de fall som är av särskilt intresse för gemenskapen.

För att säkerställa ett snabbt och systematiskt utbyte av den information som meddelats kommissionen är det nödvändigt att skapa ett datoriserat tullinformationssystem

på gemenskapsnivå. I samband därmed är det också viktigt att känsliga uppgifter avseende bedrägerier och oegentligheter rörande tull och jordbruk lagras i en central databas som är tillgänglig för medlemsstaterna, samtidigt som skretesskyddet för de uppgifter som utbyts respekteras, särskilt vad gäller personuppgifter. På grund av hur känslig frågan av berättigade skäl är måste klara och entydiga bestämmelser fastställas för att skydda den enskildes frihet.

Tullmyndigheterna skall dagligen tillämpa både gemenskapsbestämmelser och icke-gemenskapsbestämmelser. Det är därför lämpligt att det finns en gemensam grundval för tillämpningen av dessa bestämmelser.

De uppgifter som utbyts kan avse fysiska personer, och inom denna förordnings tillämpningsområde skall därför principer om skydd av personer i samband med automatisk eller annan behandling av personuppgifter införas. Principerna i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ⁽³⁾ bör samtidigt, och i enlighet med det direktivets termer och villkor, preciseras och kompletteras i denna förordning. I avvaktan på tillämpningen av nationella åtgärder för att omsätta detta direktiv är det lämpligt att vissa medlemsstater, som för närvarande inte har några skyddsbestämmelser för icke databehandlade uppgifter, befrias från tillämpningen av denna förordning vad gäller dessa uppgifter.

För att kunna delta i tullinformationssystemet bör medlemsstaterna och kommissionen lagstifta om individers rättigheter och friheter avseende behandling av personuppgifter. Det är viktigt att medlemsstaterna och kommissionen, i avvaktan på tillämpningen av nationella åtgärder för att omsätta direktiv 95/46/EG, säkerställer en skyddsnivå som överensstämmer med principerna i det direktivet.

För att säkerställa ett tillräckligt skydd av de berörda personernas rättigheter är det nödvändigt att garantera en oberoende övervakning av den behandling av personuppgifter som finns i tullinformationssystemet såväl på medlemsstatsnivå som med avseende på kommissionen.

Kommissionen bör lämpligen i nära samarbete med medlemsstaterna underlätta inrättandet och handhavandet av datasystemen i medlemsstaterna.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1552/89 av den 29 maj 1989 om genomförande av beslut 88/376/EEG, Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel (EGT nr L 155, 7.6.1989, s. 1). Förordningen senast ändrad genom förordning (EG, Euratom) nr 2729/94 (EGT nr L 293, 12.11.1994, s. 5).

⁽²⁾ Rådets förordning (EEG) nr 595/91 av den 4 mars 1991 om oriktigheter och återvinning av belopp som felaktigt har utbetalats i samband med finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitik och om organisationen av ett informationssystem på detta område och om upphävande av förordning (EEG) nr 283/72 (EGT nr L 67, 14.3.1991, s. 11).

⁽³⁾ EGT nr L 281, 23.11.1995, s. 31.

Kommissionen bör underrättas om rättsliga och administrativa förfaranden till följd av överträdelser av tull- eller jordbrukslagstiftningen.

För att verkställa vissa bestämmelser i denna förordning, att möjliggöra inrättandet av tullinformationssystemet och dess tillämpning samt att undersöka eventuella svårigheter i samband med utvecklingen av det administrativa samarbetet som föreskrivs i denna förordning, bör en kommitté upprättas.

Bestämmelserna i denna förordning avser såväl tillämpningen av bestämmelserna om den gemensamma jordbrukspolitiken som tillämpningen av tullagstiftningen. Det system som upprättas genom denna förordning utgör en fullständig gemenskapsenhet. Eftersom de fördragsbestämmelser som avser tullfrågor inte bemyndigar gemenskapen att upprätta ett sådant system måste artikel 235 åberopas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. I denna förordning fastställs hur de administrativa myndigheter som i medlemsstaterna är ansvariga för genomförandet av tull- och jordbrukslagstiftningen skall samarbeta med varandra och med kommissionen för att säkerställa att denna lagstiftning efterlevs inom ramen för ett gemenskapssystem.

2. Bestämmelserna i denna förordning skall inte tillämpas i den mån de överlappar särskilda bestämmelser i annan lagstiftning om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa och kommissionen med avseende på genomförandet av tull- och jordbrukslagstiftningen.

Artikel 2

1. I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- *tullagstiftningen*: alla gemenskapsbestämmelser och bestämmelser för tillämpningen av gemenskapslagstiftningen för import, export, transitering och förvaring av varor som är föremål för handel mellan medlemsstaterna och tredje land, samt mellan medlemsstater vad beträffar varor som inte har gemenskapsstatus enligt artikel 9.2 i fördraget, eller som är föremål för ytterligare kontroller och undersökningar för att erhålla gemenskapsstatus.
- *jordbrukslagstiftning*: alla bestämmelser som antagits inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken och den särskilda lagstiftning som antagits med

anseende på varor som framställts genom bearbetning av jordbruksprodukter.

- *ansökande myndighet*: den behöriga myndigheten i en medlemsstat som gör en framställan om bistånd.
- *anmodad myndighet*: den behöriga myndighet i en medlemsstat till vilken en framställan om bistånd riktas.
- *administrativ undersökning*: all övervakning, kontroll och andra åtgärder som vidtas av anställda hos de administrativa myndigheter som avses i artikel 1.1 i utöandet av sina uppdrag i syfte att säkerställa en riktig tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen och, i förekommande fall, i syfte att kontrollera oegentligheterna hos verksamheter som förefaller att bryta mot denna lagstiftning, med undantag för åtgärder som vidtas på begäran av en juridisk myndighet eller under dennes kontroll. Termen "administrativ undersökning" omfattar även de tjänster som avses i artikel 20.
- *persnouppgifter*: alla uppgifter som avser en identifierad eller identifierbar fysisk person. En person betraktas som identifierbar om han direkt eller indirekt kan identifieras, särskilt genom hänvisning till ett identifikationsnummer eller en eller flera särskilda faktorer hänförliga till hans egen fysiska, fysiologiska, psykiska, ekonomiska, kulturella eller sociala identitet.

2. Varje medlemsstat skall till de övriga medlemsstaterna och till kommissionen överlämna en förteckning över de behöriga myndigheter som har utsetts för tillämpningen av denna förordning.

I denna förordning avses med *behöriga myndigheter* de myndigheter som utses i enlighet med första stycket.

Artikel 3

Om de nationella myndigheterna med anledning av en ansökan om administrativt bistånd eller en underrättelse på grundval av denna förordning beslutar att vidta åtgärder som innefattar vissa element som endast kan genomföras efter godkännande eller på begäran av en juridisk myndighet, skall, som en del av det administrativa samarbetet som föreskrivs i denna förordning, följande överlämnas:

- alla uppgifter som sålunda erhålls avseende tillämpningen av tull- och jordbrukslagstiftningen, eller åtminstone
- de nödvändiga delar av akten som gör det möjligt att hejda ett bedrägligt beteende.

En sådan underrättelse skall emellertid först godkännas av den rättsliga myndighet om ett sådant godkännande är nödvändigt enligt nationell rätt.

AVDELNING I

BISTÅND PÅ BEGÄRAN

Artikel 4

1. På begäran av den ansökande myndigheten skall den anmodade myndigheten till denna överföra alla upplysningar som kan bidra till att säkerställa att bestämmelserna i tull- och jordbrukslagstiftningen följs, särskilt bestämmelserna avseende

— Tillämpningen av tullar och avgifter med motsvarande verkan samt jordbruksavgifter och andra avgifter som föreskrivs enligt den gemensamma jordbrukspolitiken eller de särskilda ordningar som är tillämpliga på vissa varor som härstammar från förädlingen av jordbruksvaror.

— Åtgärder som omfattas av det finansieringssystem som handhas av Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket.

2. För att erhålla de begärda upplysningarna skall den anmodade myndigheten eller den administrativa myndighet som den har vänt sig till, gå till väga som om den handlade för egen räkning eller på begäran av en annan myndighet i sitt eget land.

Artikel 5

På begäran av den ansökande myndigheten skall den anmodade myndigheten förse denna med alla intyg, dokument eller bestyrkta kopior av dokument som den har eller får på det sätt som anges i artikel 4.2, och som avser verksamheter som omfattas av tull- eller jordbrukslagstiftningen.

Artikel 6

1. På begäran av den ansökande myndigheten skall den anmodade myndigheten, under iakttagande av de bestämmelser som är i kraft i den medlemsstat där den är belägen, delge eller låta delge mottagaren alla handlingar eller beslut som härrör från de administrativa myndigheterna och som gäller tillämpningen av tull- och jordbrukslagstiftningen.

2. Begäran om delgivning, med angivande av ämnet för den handling eller det beslut som skall delges, skall åtföljas av en översättning till det officiella språket eller ett av de officiella språken i den medlemsstat där den anmodade myndigheten är belägen, utan att det påverkar denna myndighets rätt att avstå från denna översättning.

Artikel 7

På begäran av den ansökande myndigheten skall den anmodade myndigheten inom sitt verksamhetsområde så

långt som möjligt särskilt övervaka, eller låta särskilt övervaka följande:

- a) Personer beträffande vilka det finns skäligen grund att anta att de överträder tull- eller jordbrukslagstiftningen och särskilt dessa personers förflyttningar.
- b) Platser där varor lagras på ett sådant sätt att det finns skäligen grund att anta att de är avsedda för överträdelser av tull- och jordbrukslagstiftningen.
- c) Förflyttningar av varor som anmälts eventuellt vara föremål för överträdelser av tull- eller jordbrukslagstiftningen.
- d) Transportmedel beträffande vilka det finns skäligen grund att anta att de används för handlingar som strider mot tull- eller jordbrukslagstiftningen.

Artikel 8

På begäran av den ansökande myndigheten skall den anmodade myndigheten tillhandahålla denna alla upplysningar som den är i besittning av eller som den erhåller på det sätt som avses i artikel 4.2, särskilt i form av rapporter och andra dokument eller vidimerade kopior eller utdrag av dessa rapporter eller dokument, avseende upptäckta eller planerade verksamheter som strider mot, eller förefaller den ansökande myndigheten att strida mot tull- eller jordbrukslagstiftningen eller, i förekommande fall, avseende resultat av den särskilda övervakning som genomförs i enlighet med artikel 7.

Emellertid skall originaldokument och föremål endast utlämnas om detta inte strider mot gällande lagstiftning i den medlemsstat där den anmodade myndigheten är belägen.

Artikel 9

1. På begäran av den ansökande myndigheten skall den anmodade myndigheten på lämpligt sätt genomföra, eller låta genomföra, administrativa undersökningar avseende handlingar som strider mot, eller förefaller den ansökande myndigheten att strida mot, tull- eller jordbrukslagstiftningen.

För att utföra dessa administrativa undersökningar skall den anmodade myndigheten eller den administrativa myndighet som den ansökande myndigheten vänt sig till, gå till väga som om den handlade för egen räkning eller på begäran av en annan myndighet i det egna landet.

Den anmodade myndigheten skall meddela den ansökande myndigheten resultaten av dessa administrativa undersökningar.

2. Efter överenskommelse mellan den ansökande myndigheten och den anmodade myndigheten får personal som utsetts av den ansökande myndigheten vara närvarande vid de administrativa undersökningar som avses i punkt 1.

Administrativa undersökningar skall alltid genomföras av personal av den anmodade myndigheten. Den ansökande myndighetens personal får inte på eget initiativ utöva de kontrollbefogenheter som personal från den anmodade myndigheten har. De skall emellertid ha tillgång till samma lokaler och samma dokument som den anmodade myndighetens personal har, genom dessas förmedling och endast för att den administrativa undersökningen skall kunna genomföras.

Om nationell straffrättslig lagstiftning förbehåller vissa åtgärder för viss personal som särskilt anges i nationell lag, skall den ansökande myndighetens personal inte delta i dessa åtgärder. I vart fall skall de inte delta vid husrannsakan eller vid formella förhör av personer vid straffrättsliga förfaranden. De skall emellertid ha tillgång till den information som därvid erhålls enligt de villkor som fastställs i artikel 3.

Artikel 10

Efter överenskommelse mellan den ansökande myndigheten och den anmodade myndigheten och i överensstämmelse med de bestämmelser som fastställts av den anmodade myndigheten, får den personal som vederbörligen godkänts av den ansökande myndigheten, från de kontor där de administrativa myndigheterna utövar sin verksamhet i den medlemsstat där den anmodade myndigheten är belägen, erhålla de upplysningar om tillämpningen av tull- och jordbrukslagstiftningen som den ansökande myndigheten behöver och som finns i den dokumentation som personalen vid dessa kontor har tillgång till. Denna personal skall ha rätt att ta kopior av denna dokumentation.

Artikel 11

Den ansökande myndighetens personal som befinner sig i en annan medlemsstat i enlighet med artikel 9 och 10 skall alltid kunna förete en fullmakt som fastslår deras identitet och officiella funktioner.

Artikel 12

Utredningsresultat, intyg, uppgifter, dokument, bestyrkta kopior och alla upplysningar som den anmodade myndighetens personal erhåller och överlämnar till den ansökande myndigheten rörande det bistånd som föreskrivs i artiklarna 4–11, får åberopas som bevismaterial av de behöriga organen i den ansökande myndighetens medlemsstat.

AVDELNING II

BISTÅND PÅ EGET INITIATIV

Artikel 13

De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat skall på de villkor som fastställs i artikel 14 och 15 bistå de behö-

riga myndigheterna i övriga medlemsstater utan föregående begäran av dessa myndigheter.

Artikel 14

Om det anses lämpligt för att säkerställa efterlevnaden av tull- och jordbrukslagstiftningen, skall varje medlemsstats behöriga myndigheter

- a) så långt som möjligt genomföra eller låta genomföra den särskilda övervakning som anges i artikel 7,
- b) överlämna till de behöriga myndigheterna i de övriga berörda medlemsstaterna alla tillgängliga upplysningar, särskilt i form av rapporter och andra dokument eller bestyrkta kopior eller utdrag av dessa rapporter och dokument avseende handlingar som strider mot, eller förefaller dem att strida mot tull- eller jordbrukslagstiftningen.

Artikel 15

De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat skall omedelbart till behöriga myndigheter i övriga berörda medlemsstater översända alla relevanta upplysningar avseende verksamhet som strider mot, eller förefaller dem att strida mot tull- eller jordbrukslagstiftningen, särskilt upplysningar om de varor som omfattas av denna lagstiftning och de nya sätt eller metoder som används för att bedriva dessa verksamheter.

Artikel 16

De upplysningar som erhålls av en medlemsstats personal och som överlämnas till en annan medlemsstat rörande det bistånd på eget initiativ som föreskrivs i artiklarna 13–15, får åberopas som bevismaterial av de behöriga organen i den medlemsstat som erhåller upplysningarna.

AVDELNING III

FÖRHÅLLANDE TILL KOMMISSIONEN

Artikel 17

1. De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat skall till kommissionen överlämna följande upplysningar så snart de är tillgängliga för dem:

- a) Alla uppgifter som de anser vara relevanta avseende
 - varor som har varit eller misstänkts att ha varit föremål för överträdelser av tull- eller jordbrukslagstiftningen,
 - metoder eller förfaranden som har använts eller misstänkts att ha använts vid överträdelser av tull- eller jordbrukslagstiftningen,

- ansökningar om bistånd, vidtagna åtgärder och de uppgifter som utväxlats med tillämpning av artiklarna 4–16, som kan avslöja bedrägliga beteenden inom områdena tull och jordbruk.
- b) Alla upplysningar om otillräckligheter eller brister i tull- och jordbrukslagstiftningen som genom tillämpningen av den lagstiftningen blivit uppenbara eller kunnat antas.
2. Kommissionen skall så snart den har tillgång härtill överlämna alla uppgifter som gör det möjligt för dem att säkerställa att tull- och jordbrukslagstiftningen efterlevs, till de behöriga myndigheterna i varje medlemsstat.

Artikel 18

1. Om de behöriga myndigheterna i en medlemsstat upptäcker verksamhet som strider mot, eller förefaller dem att strida mot tull- och jordbrukslagstiftningen, och vilken är särskilt relevant och på gemenskapsnivå, speciellt

- om de har, eller kan ha, förgreningar i andra medlemsstater, eller
- om dessa myndigheter finner det sannolikt att liknande verksamheter också har genomförts i andra medlemsstater,

skall myndigheterna så snart som möjligt, antingen på eget initiativ eller på motiverad begäran från kommissionen, till kommissionen överlämna alla uppgifter som behövs i form av dokument eller kopior eller utdrag av dokument för att fastställa fakta, så att kommissionen kan samordna medlemsstaternas åtgärder.

Kommissionen skall överlämna dessa uppgifter till de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna.

2. Om de behöriga myndigheterna i en medlemsstat åberopar punkt 1, behöver de inte överlämna den information som föreskrivs i artiklarna 14 b och 15 till de behöriga myndigheterna i de övriga berörda medlemsstaterna.
3. På motiverad begäran från kommissionen skall de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna handla på sätt som föreskrivs i artiklarna 4–8.
4. Om kommissionen anser att oegentligheter har ägt rum i en eller flera medlemsstater skall den underrätta den eller de berörda medlemsstaterna därom, och den medlemsstaten eller de medlemsstaterna skall så snart som möjligt genomföra en administrativ undersökning, vid vilken representanter från kommissionen får vara närvarande på de villkor som föreskrivs i artiklarna 9.2 och 11.

Den berörda medlemsstaten eller de berörda medlemsstaterna skall fortast möjligt till kommissionen överlämna resultatet av denna undersökning.

5. Kommissionens representanter får inhämta de upplysningar som anges i artikel 10 på de villkor som fastställs i den artikeln efter överenskommelse.

6. Denna artikel påverkar inte kommissionens rätt till information och kontroll på grund av annan gällande lagstiftning.

AVDELNING IV

FÖRBINDELSER MED TREDJE LÄNDER

Artikel 19

Den information som erhålls enligt denna förordning får överlämnas till tredje land i samband med samordnade åtgärder, under förbehåll av att det berörda tredje landet juridiskt förbundit sig att lämna nödvändig hjälp att samla bevismaterial avseende verksamhet som förefaller att strida mot tull- eller jordbrukslagstiftningen, eller att fastställa omfattningen av den verksamhet som har befunnits strida mot den lagstiftningen, förutsatt att de behöriga myndigheter som lämnat upplysningarna samtycker i överensstämmelse med deras interna bestämmelser vad gäller överlämnandet av personuppgifter till tredje länder.

Upplysningarna skall antingen överlämnas av kommissionen eller av medlemsstaterna som en del av de samordnade åtgärder som avses i första stycket; i vart fall skall lämpliga åtgärder vidtas i det berörda tredje landet för att säkerställa en skyddsnivå motsvarande den som föreskrivs i artikel 45.1 och 45.2.

Artikel 20

1. För att uppnå målen med denna förordning får kommissionen, på de villkor som anges i artikel 19 och i samordning och nära samarbete med medlemsstaternas behöriga myndigheter, genomföra tjänsteresor till tredje länder för administrativt samarbete och administrativa undersökningar.
2. Tjänsteresor till tredje länder som avses i punkt 1 skall ske på följande villkor:
- a) De får företas på initiativ av kommissionen, om så är tillämpligt på grundval av upplysningar som lämnas av Europaparlamentet, eller på begäran av en eller flera medlemsstater.
 - b) De skall genomföras av representanter för kommissionen som utsetts för detta ändamål, och av personal som utsetts för detta ändamål av den eller de berörda medlemsstaterna.

c) De får också, om kommissionen och de berörda medlemsstaterna godkänner det, genomföras på kommissionens vägnar av personal från en medlemsstat, särskilt enligt ett bilateralt biståndsavtal med ett tredje land; i detta fall skall kommissionen underrättas om resultaten av resan.

d) Kostnaderna för resan skall betalas av kommissionen.

3. Kommissionen skall underrätta medlemsstaterna och Europaparlamentet om resultaten av de tjänsteresor som genomförs i enlighet med denna artikel.

Artikel 21

1. De utredningsresultat och uppgifter som erhålls inom ramen för de tjänsteresor som avses i artikel 20, särskilt de dokument som överlämnats av de behöriga myndigheterna i de berörda tredje länderna, skall behandlas i enlighet med artikel 45.

2. Artikel 12 skall också tillämpas på de utredningsresultat och uppgifter som avses i punkt 1.

3. Originaldokument eller bestyrkta kopior av dessa, som skall användas i enlighet med artikel 12, skall av kommissionen översändas till de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna på dessas begäran.

Artikel 22

Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om de uppgifter som utbyts inom ramen för det ömsesidiga administrativa biståndet med tredje länder så snart detta, i enlighet med artikel 18.1, är särskilt viktigt för att tull- och jordbrukslagstiftningen enligt denna förordning skall fungera väl och när uppgifterna omfattas av denna förordnings tillämpningsområde.

AVDELNING V

TULLINFORMATIONSSYSTEM

Kapitel 1

Upprättandet av ett tullinformationssystem

Artikel 23

1. Härmed upprättas ett informationssystem fört med hjälp av automatisk databehandling, Tullinformationssystemet, nedan kallat "TIS", för att tillgodose behoven hos de administrativa myndigheter som är ansvariga för tillämpningen av tull- och jordbrukslagstiftningen samt hos kommissionen.

2. Ändamålet med TIS skall vara att i enlighet med bestämmelserna i denna förordning lämna hjälp för att förebygga, utreda och beivra överträdelser av tull- eller jord-

brukslagstiftningen genom att påskynda informations-spridningen och därmed öka effektiviteten av samarbets- och kontrollförfaranden av de behöriga myndigheter som avses i denna förordning.

3. Medlemsstaternas tullmyndigheter får använda TIS materiella infrastruktur i samband med det tullsamarbete som avses i artikel K 1.8 i Fördraget om Europeiska unionen.

I sådana fall skall kommissionen säkerställa den tekniska driften av denna infrastruktur.

4. Kommissionen skall med tillämpning av det förfarande som anges i artikel 43.2 fastställa de verksamheter rörande tillämpningen av jordbrukslagstiftningen som kräver att uppgifter införs i TIS.

5. Det utbyte av uppgifter som föreskrivs i artiklarna 17 och 18 omfattas inte av bestämmelserna i denna avdelning.

6. Medlemsstaterna och kommissionen, nedan kallade "TIS-parter" skall delta i TIS enligt de villkor som fastställs i denna avdelning.

Kapitel 2

Drift och användning av TIS

Artikel 24

TIS skall bestå av en central databas och skall vara åtkomlig via terminaler som placerats i varje medlemsstat och hos kommissionen. Systemet skall uteslutande omfatta de uppgifter som är nödvändiga för att uppfylla dess syfte såsom det fastställts i artikel 23.2, inbegripet personuppgifter, inom följande kategorier:

- a) Varor.
- b) Transportmedel.
- c) Företag.
- d) Personer.
- e) Utvecklingen vad avser bedrägeri.
- f) Tillgång till expertis.

Artikel 25

De uppgifter som skall ingå i TIS inom var och en av kategorierna a–f i artikel 24 skall fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 43.2, i den utsträckning som detta är nödvändigt för att uppnå systemets mål. Personuppgifter skall aldrig innefattas i kategorierna e och f. I kategorierna a–d skall de ingående personuppgifterna inte omfatta mera än följande:

- a) Efternamn, namn som ogift, förnamn och pseudonym.
- b) Födelsedatum och födelseort.

- c) Medborgarskap.
- d) Kön.
- e) Särskilda bestående fysiska kännetecken.
- f) Anledningen till att uppgifterna förts in.
- g) Föreslagna åtgärder.
- h) En varningskod som anger att personen tidigare har varit beväpnad, våldsam eller är flyktbenägen.
- i) Transportmedlets registreringsnummer.

Personuppgifter om ras eller etniskt ursprung, politiska åsikter, religiös tro, filosofisk övertygelse, fackföreningstillhörighet samt uppgifter om hälsa eller sexualliv får inte i något fall anges.

Artikel 26

Följande principer skall iakttas vid genomförandet av TIS när det gäller personuppgifter:

- a) Insamlingen och varje annan åtgärd för behandling av uppgifter skall genomföras på ett korrekt och lagenligt sätt.
- b) Uppgifterna skall insamlas för de ändamål som anges i artikel 23.2 och skall inte senare behandlas på ett sätt som är oförenligt med dessa ändamål.
- c) Uppgifterna skall vara adekvata, relevanta och inte gå längre än vad som krävs för de ändamål för vilka de behandlas.
- d) Uppgifterna skall vara exakta och, om så behövs, uppdaterade.
- e) Uppgifterna skall inte lagras på ett sätt som gör det möjligt att identifiera de berörda personerna under längre tid än vad som behövs för de eftersträvade ändamålen.

Artikel 27

1. Uppgifter i kategorierna a–d i artikel 24 skall införas i TIS endast för observation och rapportering, diskret övervakning eller särskilda kontroller.

2. För de åtgärder som avses i punkt 1 får personuppgifter inom kategorierna a–d i artikel 24 införas i TIS endast om det, särskilt på grundval av tidigare illegal verksamhet, finns faktiska bevis som tyder på att den berörda personen har utövat, utövar eller kommer att utöva verksamhet som strider mot tull- eller jordbrukslagstiftningen, vilken är särskilt relevant på gemenskapsnivå.

Artikel 28

1. Om de åtgärder som avses i artikel 27.1 genomförs får följande uppgifter, helt eller delvis, insamlas och överlämnas till den TIS-part som har föreslagit åtgärderna:

- a) Det faktum att varan, transportmedlet, företaget eller den berörda personen inte har lokaliserats.
- b) Platsen, tiden och orsaken till kontrollen.
- c) Resrutten och resans destination.
- d) Personer som medföljer den berörda personen, eller transportmedlets passagerare.
- e) Använt transportmedel.
- f) Medförda föremål.
- g) De omständigheter genom vilka varan, transportmedlet, företaget eller personen upptäckts.

Om dessa uppgifter insamlas i samband med diskret övervakning, bör åtgärder vidtas för att säkerställa att övervakningens konfidentiella natur inte äventyras.

2. I samband med de särskilda kontroller som avses i artikel 27.1 får personer, transportmedel och föremål undersökas i den utsträckning som det är förenligt och i överensstämmelse med lagar, förordningar och förfaranden i den medlemsstat där undersökningen äger rum. Om de särskilda kontrollerna inte tillåts enligt lagstiftningen i någon medlemsstat, skall denna medlemsstat automatiskt omvandla dem till observationer och rapportering eller diskret övervakning.

Artikel 29

1. Den direkta tillgången till uppgifter i TIS skall vara förbehållen uteslutande de nationella myndigheter som varje medlemsstat anger och de tjänster som anges av kommissionen. Dessa nationella myndigheter skall vara tullmyndigheter, men kan också inbegripa andra myndigheter som enligt den berörda medlemsstatens lagar, förordningar och förfaranden är behöriga att handla i syfte att uppnå det ändamål som anges i artikel 23.2.

2. Varje medlemsstat skall till kommissionen översända en förteckning över de behöriga myndigheter som skall ha direkt tillgång till TIS, varvid det för varje myndighet skall anges vilka uppgifter den får tillgång till och för vilka ändamål.

Kommissionen skall underrätta de övriga medlemsstaterna om detta. Den skall också underrätta samtliga medlemsstater om alla motsvarande uppgifter rörande kommissionstjänster som är behöriga att ha tillgång till TIS.

Förteckningen över de nationella myndigheter och de kommissionstjänster som sålunda angivits skall av kommissionen offentliggöras för kännedom i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

3. Oaktat bestämmelserna i punkterna 1 och 2 får rådet på förslag av kommissionen besluta att ge internationella eller regionala organisationer tillgång till TIS, förutsatt att, om så är tillämpligt, ett protokoll samtidigt upprättas med dessa organisationer i överensstämmelse med artikel 7.3 i konventionen mellan Europeiska unionens medlemsstater om användning av informationsteknologi vad avser tull. För att fatta detta beslut skall särskilt beaktas alla befintliga bilaterala arrangemang eller gemenskapsarrangemang och om dataskyddet är korrekt.

Artikel 30

1. TIS-parter får endast använda de uppgifter som de erhåller från TIS för att uppnå det ändamål som anges i artikel 23.2, men får emellertid använda dem för administrativa eller andra ändamål med tillstånd av den TIS-part som har infört uppgifterna i systemet, om inte annat följer av de villkor som angetts av denna part. En sådan användning för andra ändamål skall vara förenlig med lagar, förordningar och förfaranden i den medlemsstat som önskar att använda uppgifterna samt, om så är tillämpligt, med motsvarande bestämmelser tillämpliga på kommissionen i detta sammanhang och hänsyn skall även tas till de principer som föreskrivs i bilagan.

2. Med undantag för vad som anges i punkterna 1 och 4 i denna artikel och i artikel 29.3 får uppgifter som erhålls från TIS användas endast av de nationella myndigheter som varje medlemsstat angivit och av de tjänster som kommissionen angivit och som i enlighet med de lagar, förordningar och förfaranden som är tillämpliga på dem, är behöriga att vidta de åtgärder som syftar till att uppnå ändamålet enligt artikel 23.2.

3. Varje medlemsstat skall till kommissionen översända en förteckning över de myndigheter som avses i punkt 2.

Kommissionen skall underrätta de övriga medlemsstaterna om detta. Den skall också underrätta samtliga medlemsstater om motsvarande uppgifter rörande de kommissionstjänster som är behöriga att använda TIS.

Förteckningen över de myndigheter eller tjänster som sålunda angivits skall av kommissionen offentliggöras för kännedom i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

4. Uppgifter som erhålls från TIS får, med tillstånd av den medlemsstat som har lagrat uppgifterna i systemet och på de villkor som denna angivit, överlämnas till andra nationella myndigheter än dem som avses i punkt 2, till tredje länder och till internationella eller regionala organisationer som önskar använda dem. Varje medlemsstat skall vidta särskilda åtgärder för att säkerställa dessa uppgifters skydd när de överförs eller överlämnas till tjänster som är belägna utanför dess territorium.

De bestämmelser som avses i första stycket skall i tillämpliga delar användas gentemot kommissionen om den har lagrat uppgifterna i systemet.

Artikel 31

1. Införandet av uppgifter i TIS skall regleras av den uppgiftslämnande medlemsstatens lagar, förordningar och förfaranden och, i förekommande fall, av motsvarande föreskrifter tillämpliga på kommissionen i detta sammanhang, såvida inte denna förordning fastställer strängare bestämmelser.

2. Behandling av de uppgifter som erhållits från TIS, innefattande deras användning eller genomförandet av någon åtgärd som enligt artikel 27.1 föreslagits av den uppgiftslämnande TIS-parten, skall regleras av lagar, förordningar och förfaranden i den medlemsstat som behandlar eller använder dessa uppgifter och, i förekommande fall, av motsvarande föreskrifter tillämpliga på kommissionen i detta sammanhang, såvida inte denna förordning fastställer strängare bestämmelser.

Kapitel 3

Ändring av uppgifter

Artikel 32

1. Endast den uppgiftslämnande TIS-parten skall ha rätt att ändra, komplettera, rätta eller radera uppgifter som den har infört i TIS.

2. Skulle en uppgiftslämnande TIS-part upptäcka eller uppmärksammas på att de uppgifter som den har infört är oriktiga eller har införts eller behållits i strid med denna förordning, skall den ändra, komplettera, rätta eller radera dessa uppgifter på lämpligt sätt och skall informera övriga TIS-parter om detta.

3. Om en TIS-part har bevis som tyder på att en uppgift är oriktig eller har införts eller behållits i TIS i strid med denna förordning, skall den informera den uppgiftslämnande TIS-parten snarast möjligt. Denna part skall kontrollera de berörda uppgifterna och, om så är nödvändigt, utan dröjsmål rätta eller radera dem. Den uppgiftslämnande TIS-parten skall informera övriga parter om företagna rättelser eller raderingar.

4. Om en TIS-part vid införandet av uppgifter i TIS upptäcker att hans rapport strider mot en tidigare rapport i fråga om innehåll eller erforderliga åtgärder, skall han omedelbart informera den part som gjorde den tidigare rapporten. De båda parterna skall sedan försöka att lösa problemet. Om de inte kommer överens skall den första rapporten behållas, men de delar av den nya rapporten som inte står i strid med den förra skall införas i systemet.

5. Om i en medlemsstat en domstol eller en annan myndighet som utsetts för detta ändamål inom den medlemsstaten fattar ett slutligt beslut att ändra, komplettera, rätta eller radera uppgifter i TIS, skall övriga TIS-parter anpassa sina åtgärder till detta, såvida inte annat följer av andra bestämmelser i denna förordning.

Om dessa beslut av domstolar eller andra myndigheter som utsetts för detta ändamål, däribland de beslut som avses i artikel 36 vad gäller rättelse eller radering, strider mot sådana beslut, skall den medlemsstat som har infört de berörda uppgifterna radera dem från systemet.

Bestämmelserna i första stycket skall tillämpas i berörda delar om ett beslut av kommissionen om uppgifter som ingår i TIS förklaras ogiltigt av domstolen.

Kapitel 4

Bevarande av uppgifter

Artikel 33

1. Uppgifter som införts i TIS skall endast bevaras under den tid som behövs för att uppnå det syfte för vilket de infördes. Behovet att bevara dem skall omprövas minst en gång per år av den uppgiftslämnande TIS-parten.

2. Den uppgiftslämnande TIS-parten får inom omprövningsperioden besluta att bevara uppgifterna till nästa omprövning om det är nödvändigt för att uppnå syften för vilka de infördes. Utan att påverka tillämpningen av artikel 36 skall dessa uppgifter automatiskt överföras till den del av TIS till vilken tillgången är begränsad i enlighet med punkt 4, om något beslut om att behålla uppgifterna inte fattas.

3. TIS skall automatiskt och en månad i förväg underätta den uppgiftslämnande TIS-parten om att en överföring av uppgifter i TIS i enlighet med punkt 2 planeras.

4. De uppgifter som överförs i enlighet med punkt 2 skall under ett år behållas i TIS, men skall, utan att påverka tillämpningen av artikel 36, endast vara tillgängliga för en företrädare för den kommitté som avses i artikel 43 i samband med tillämpningen av punkt 4, sjunde, åttonde och nionde strecksatsen, och punkt 5 i den artikeln, samt för de tillsynsmyndigheter som avses i artikel 37. Under denna tid får uppgifterna endast tas fram för kontroll av deras riktighet och lagenlighet. Därefter skall de raderas.

Kapitel 5

Skydd av personuppgifter

Artikel 34

1. Varje TIS-part som har för avsikt att erhålla personuppgifter från eller införa sådana uppgifter i TIS, skall

senast vid tidpunkten för tillämpning av denna förordning anta nationell lagstiftning eller interna bestämmelser tillämpliga på kommissionen, för att säkerställa skydd för individens rättigheter och friheter med avseende på behandling av personuppgifter.

2. En TIS-part får endast erhålla personuppgifter från eller införa sådana uppgifter i TIS om de regler för skydd av dessa uppgifter som avses i punkt 1 har trätt i kraft. Varje medlemsstat skall också dessförinnan ha utsett en eller flera nationella tillsynsmyndigheter enligt vad som föreskrivs i artikel 37.

3. För att säkerställa en riktig tillämpning av bestämmelserna om skydd av personuppgifter enligt denna förordning skall alla medlemsstater och kommissionen anses TIS som ett system för behandling av personuppgifter, vilket är underkastat de bestämmelser som anges i punkt 1 och strängare bestämmelser i denna förordning.

De interna bestämmelser tillämpliga på kommissionen som anges i punkt 1 skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 35

1. Om inte annat följer av artikel 30.1 skall TIS-parter vara förbjudna att använda personuppgifter från TIS för andra ändamål än det som avses i artikel 23.2.

2. Uppgifter får endast kopieras för tekniska syften, förutsatt att en sådan kopia behövs för undersökningar utförda av de myndigheter som avses i artikel 29. Om inte annat följer av artikel 30.1, får personuppgifter som införts av andra medlemsstater eller av kommissionen inte kopieras från TIS till annan databehandling för vilken kommissionen eller medlemsstaterna är ansvariga.

Artikel 36

1. Individens rättigheter vad gäller personuppgifter i TIS, särskilt deras rätt till tillgång till uppgifterna skall verkställas

— i överensstämmelse med lagar, förordningar och förfaranden i den medlemsstat där dessa rättigheter åberopas,

— i överensstämmelse med de interna bestämmelser tillämpliga på kommissionen som avses i artikel 34.1.

Om detta fastställs i den berörda medlemsstatens lagar, förordningar och förfaranden, skall den nationella tillsynsmyndighet som föreskrivs i artikel 37 besluta huruvida uppgifterna skall överlämnas och förfarandet för detta.

2. En TIS-part som erhåller en ansökan om tillgång till personuppgifter får avslå ansökan, om överlämnandet av uppgifterna kan misstänkas skada förebyggandet, utredningen och beivrandet av de handlingar som strider mot tull- eller jordbrukslagstiftningen. En medlemsstat får också avslå ansökan i enlighet med föreskrifterna i lagar, förordningar och förfaranden i de fall då ett sådant avslag utgör en nödvändig åtgärd för att skydda nationell säkerhet, försvar, allmän säkerhet och individuella rättigheter och friheter. Kommissionen får avslå ansökan om detta är nödvändigt för att skydda individuella rättigheter och friheter.

Ansökan skall i vart fall avslås under den tid som observation och diskret övervakning genomförs.

3. Om de personuppgifter som är föremål för en ansökan om tillgång har införts av en annan TIS-part, skall tillgång endast tillåtas om den uppgiftslämnande parten har beretts tillfälle att yttra sig.

4. I enlighet med lagar, förordningar och förfaranden i varje medlemsstat eller med interna bestämmelser tillämpliga på kommissionen har var och en rätt att få de personuppgifter som berör honom själv rättade eller raderade av varje TIS-part, om dessa uppgifter är felaktiga, eller infördes eller behölls i TIS i strid med det ändamål som anges i artikel 23.2, eller om principerna i artikel 26 inte har iakttagits.

5. På varje medlemsstats territorium får var och en i enlighet med lagar, förordningar och förfaranden i den berörda medlemsstaten väcka talan vid de domstolar eller, i förekommande fall, göra anmälan hos de domstolar eller den myndighet som utsetts för detta ändamål, i enlighet med dessa lagar, förordningar och förfaranden om personuppgifter i TIS för att

- a) låta rätta eller radera felaktiga personuppgifter,
- b) låta rätta eller radera personuppgifter som införts eller behållits i TIS i strid med denna förordning,
- c) erhålla tillgång till personuppgifter,
- d) erhålla skadestånd enligt artikel 40.2.

Vad gäller uppgifter som införts av kommissionen får talan anhängiggöras hos domstolen i enlighet med artikel 173 i fördraget.

Medlemsstaterna och kommissionen förbinder sig ömsesidigt att verkställa de slutliga beslut som fattas av en domstol, EG-domstolen eller en annan myndighet som utsetts för detta ändamål och som rör punkterna a, b och c i första stycket.

6. Hänvisningarna i denna artikel och i artikel 32.5 till ett "slutligt beslut" innebär inte någon skyldighet för nå-

gon medlemsstat eller för kommissionen att överklaga beslutet som fattats av en domstol eller av någon annan myndighet som utsetts för detta ändamål.

Kapitel 6

Kontroll av dataskydd avseende personuppgifter

Artikel 37

1. Varje medlemsstat skall utse en eller flera nationella tillsynsmyndigheter som skall ansvara för dataskydd avseende personuppgifter och dessa myndigheter skall genomföra en oberoende övervakning av sådana uppgifter som införts i TIS.

Tillsynsmyndigheterna skall i överensstämmelse med sin respektive nationella lagstiftning oberoende övervaka och kontrollera att behandlingen och användningen av data som är lagrade i TIS inte kränker de berörda personernas rättigheter. För detta ändamål skall tillsynsmyndigheterna ha tillgång till TIS.

2. Varje person får be varje nationell tillsynsmyndighet att kontrollera personuppgifter i TIS och den användning som görs eller har gjorts av dessa uppgifter. Denna rättighet regleras av lagar, förordningar och förfaranden i den medlemsstat där förfrågan görs. Om uppgifterna har införts av en annan medlemsstat eller av kommissionen, skall kontrollen genomföras i nära samarbete med denna medlemsstats nationella tillsynsmyndighet eller med den myndighet som anges i punkt 4.

3. Kommissionen skall inom sina avdelningar vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa att en kontroll av skyddet av personuppgifter erbjuder en skyddsnivå motsvarande den i punkt 1.

4. Till dess att en eller flera myndigheter upprättas för gemenskapsinstitutioner och gemenskapsorgan, skall kommissionens aktiviteter vad gäller de föreskrifter om dataskydd som fastställs i artikel 34.1, artikel 36.1 och artikel 37.3 övervakas av den ombudsman som avses i artikel 138e i fördraget inom ramen för det uppdrag som fördraget ger.

Kapitel 7

Säkerhet i förbindelse med TIS

Artikel 38

1. Alla tillämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder som är nödvändiga för att upprätthålla säkerheten skall vidtas

- a) av medlemsstaterna och kommissionen, var och en i den mån den berörs med avseende på de TIS-terminaler som finns på deras respektive territorium och i kommissionens lokaler,
- b) av den kommitté som avses i artikel 43 vad gäller TIS och de terminaler som finns i samma lokaler som TIS och som används för tekniska ändamål, samt de kontroller som krävs i punkt 3.

2. Medlemsstaterna, kommissionen och kommittén som avses i artikel 43 skall särskilt vidta åtgärder för att

- a) förhindra att obehöriga får tillgång till de installationer som används för databehandlingen,
- b) förhindra att data och datamedia läses, kopieras, ändras eller utplånas av obehöriga,
- c) förhindra att data införs obehörigen och varje obehörig läsning, ändring eller radering av data,
- d) förhindra att obehöriga får tillgång till uppgifter i TIS med hjälp av dataöverföringsutrustning,
- e) garantera att, vad gäller användningen av TIS, behöriga personer endast har tillgång till de data för vilka de är behöriga,
- f) garantera att det är möjligt att kontrollera och fastställa till vilka myndigheter data får överföras genom dataöverföringsutrustning,
- g) garantera att det i efterhand är möjligt att kontrollera och fastställa vilka data som har införts i TIS, när och av vem, samt att kontrollera förfrågningar,
- h) förhindra obehörig läsning, kopiering, ändring eller radering av data under överföringen av data och transporten av datamedia.

3. I enlighet med artikel 43 skall kommittén kontrollera att de genomförda undersökningarna var godkända och har utförts av godkända användare. Minst 1 % av alla undersökningar som görs skall kontrolleras. En förteckning över dessa undersökningar och kontroller skall införas i systemet och skall endast användas för de ovannämnda kontrollerna. Förteckningen skall raderas efter sex månader.

Artikel 39

1. Var och en av medlemsstaterna skall utse ett organ som skall vara ansvarigt för de säkerhetsåtgärder som anges i artikel 38 med avseende på de terminaler som är placerade inom dess territorium, den omprövning som fastställs i artikel 33.1 och 33.2 och allmänt för en riktig tillämpning av denna förordning i den mån det är nödvändigt enligt dess lagar, förordningar och förfaranden.

2. Kommissionen skall för sin del utse de tjänster som skall vara ansvariga för de åtgärder som anges i punkt 1.

Kapitel 8

Ansvar och offentliggörande

Artikel 40

1. Varje TIS-part som har infört uppgifter i systemet skall vara ansvarig för att dessa uppgifter är riktiga, aktuella och lagenliga. Dessutom skall varje medlemsstat eller, om så är tillämpligt, kommissionen vara ansvarig för att bestämmelserna i artikel 26 följs.

2. Varje TIS-part skall i enlighet med nationella lagar, förordningar och förfaranden eller motsvarande gemenskapsbestämmelser, ansvara för den skada som förorsakas en person genom användandet av TIS i den berörda medlemsstaten eller hos kommissionen.

Samma gäller om skadan har orsakats av att den uppgiftslämnande TIS-parten har infört felaktiga uppgifter eller har infört uppgifter i strid med denna förordning.

3. Om den TIS-part mot vilken talan har väckts på grund av felaktiga uppgifter inte har lämnat dessa uppgifter, skall de berörda parterna försöka att nå en överenskommelse om huruvida, och i så fall hur stor del av, det utbetalade skadeståndet som skall återbetalas av den uppgiftslämnande parten till den andra parten. De belopp som sålunda överenskomms skall betalas på begäran.

Artikel 41

Kommissionen skall i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra ett meddelande om TIS inrättande.

AVDELNING VI

DATASKYDD UNDER ICKE-AUTOMATISKT UTBYTE AV UPPGIFTER

Artikel 42

De föreskrifter som gäller för automatiskt utbyte av uppgifter och databehandling skall på motsvarande sätt tillämpas på icke-automatiskt utbyte och icke-automatisk databehandling.

AVDELNING VII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 43

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Den skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen, varvid medlemsstaternas röster skall vägas enligt fördragets artikel 148.2. Ordföranden får inte rösta.

Kommissionen skall själv anta förslaget om det inte strider mot kommitténs yttrande.

Om förslaget inte är förenligt med kommitténs yttrande eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har fattat något beslut inom tre månader från det att förslaget mottagits, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas, såvida inte rådet med enkel majoritet har avvisat förslaget.

3. Det förfarande som fastställs i punkt 2 skall särskilt tillämpas på

- a) beslut om vilka uppgifter som skall ingå i TIS enligt föreskrifterna i artikel 25,
- b) fastställandet av åtgärder avseende tillämpningen av jordbrukslagstiftningen, för vilket ändamål information skall införas i TIS enligt föreskrifterna i artikel 23.4.

4. Kommittén skall undersöka alla frågor avseende tillämpningen av denna förordning som får resas av ordföranden, antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat, särskilt vad gäller

- hur det ömsesidiga biståndet som föreskrivs i denna förordning allmänt sett fungerar,
- vilka praktiska arrangemang som har antagits för att överlämna de upplysningar som avses i artiklarna 16 och 17,

— vilka upplysningar som har meddelats kommissionen med tillämpning av artiklarna 17 och 18 i syfte att dra lärdom av dem, att besluta om nödvändiga åtgärder för att sätta stopp för överträdelser av tull- eller jordbrukslagstiftningen och, om så är tillämpligt, att föreslå ändringar av befintliga eller utarbetande av nya gemenskapsbestämmelser,

— förberedelsen av de undersökningar som skall genomföras av medlemsstaterna och samordnas av kommissionen samt av de tjänsteresor som föreskrivs i artikel 20,

— de åtgärder som vidtagits för att bibehålla uppgifternas sekretesskydd, särskilt vad gäller personuppgifter, som utbyts enligt denna förordning, utom de som föreskrivs i avdelning V,

— införandet av ändamålsenlig drift av TIS och alla tekniska och operativa åtgärder som behövs för att garantera systemets säkerhet,

— nödvändigheten att lagra uppgifter i TIS,

— de åtgärder som vidtagits för att bibehålla sekretesskyddet av de uppgifter som införs i TIS enligt denna förordning, särskilt personuppgifter, och för att säkerställa att de databehandlingsansvariga uppfyller sina skyldigheter,

— de åtgärder som vidtas i enlighet med artikel 38.2.

5. Kommittén skall undersöka alla problem som rör driften av TIS och som uppmärksammas av de tillsynsmyndigheter som avses i artikel 37. I dessa fall skall kommittén sammanträda i en för ändamålet inrättad sammansättning med företrädare som varje medlemsstat utser från sin eller sina tillsynsmyndigheter. Den ombudsman som avses i artikel 37.4 eller dennes företrädare får också på eget initiativ delta vid sammanträden i kommittén i denna sammansättning, om denne anser det vara förenligt med sina skyldigheter. Kommittén skall mötas i denna sammansättning minst en gång om året.

6. För denna artikels ändamål skall kommittén ha direkt tillgång till och direkt kunna använda uppgifter från TIS.

Artikel 44

Med undantag av bestämmelserna i avdelning V om TIS kan handlingar som avses i denna förordning ersättas av datoriserad information i valfri form som framställts för samma ändamål.

Artikel 45

1. Oavsett form skall alla upplysningar som överlämnas i enlighet med denna förordning vara konfidentiella, däribland de uppgifter som finns lagrade i TIS. De skall omfattas av sekretesskydd och skall åtnjuta det skydd som ges samma slag av upplysningar enligt såväl nationell lagstiftning i den medlemsstat som mottagit upplysningarna, som motsvarande bestämmelser som gäller för gemenskapens organ.

Upplysningarna som avses i första stycket får inte särskilt översändas till andra personer än till de personer inom medlemsstaterna eller vid gemenskapens institutioner vars arbetsuppgifter kräver kännedom eller tillgång till dem. Inte heller får de användas för andra ändamål än dem som anges i denna förordning, såvida inte den medlemsstat eller kommissionen, som tillhandahållit uppgifterna eller lagrat dem i TIS, uttryckligen har godkänt detta och under de villkor som fastställs av den medlemsstaten eller av kommissionen, samt i den utsträckning som gällande bestämmelser i den medlemsstat där den mottagande myndigheten är belägen, inte utesluter sådant överlämnande eller användning.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i avdelning V om TIS skall uppgifter om fysiska och juridiska personer överlämnas enligt denna förordning, endast om det är absolut nödvändigt för att förebygga, utreda eller beivra handlingar som strider mot tull- eller jordbrukslagstiftningen.

3. Punkterna 1 och 2 skall inte förhindra användningen av upplysningar som erhållits enligt denna förordning i samband med beivrandet av överträdelser av tull- eller jordbrukslagstiftningen.

Den behöriga myndighet som tillhandahållit dessa upplysningar skall omedelbart underrättas om denna användning.

4. Om en medlemsstat underrättar kommissionen att närmare undersökningar har visat att en fysisk eller juridisk person, vars namn har överlämnats enligt denna förordning, inte varit inblandad i någon oegentlighet, skall kommissionen omedelbart underrätta alla parter till vilka dessa personuppgifter har överlämnats på grundval av denna förordning. Den berörda personen skall då inte längre anses vara inblandad i den oegentlighet som har gett upphov till den ursprungliga underrättelsen.

Om personuppgifterna är lagrade i TIS skall de utplånas.

Artikel 46

Vid tillämpningen av denna förordning skall medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att

a) inom landet säkerställa ett effektivt samarbete mellan de administrativa myndigheter som avses i artikel 1.1,

b) i sina ömsesidiga förbindelser upprätta sådant direkt samarbete som behövs mellan de myndigheter som har givits särskild behörighet för detta ändamål.

Artikel 47

Medlemsstaterna får gemensamt i den omfattning som det är nödvändigt besluta förfaranden för att säkerställa att det ömsesidiga bistånd som anges i denna förordning fungerar väl, särskilt för att undvika något avbrott i övervakningen av personer eller varor som skulle kunna vara till men för upptäckten av handlingar som strider mot tull- och jordbrukslagstiftningen.

Artikel 48

1. Denna förordning skall inte binda medlemsstaternas behöriga myndigheter att bevilja varandra bistånd om detta sannolikt skulle störa den allmänna ordningen eller andra grundläggande intressen, särskilt vad gäller datskydd, i den medlemsstat i vilken de är belägna.

2. Varje avslag på ansökan om bistånd skall motiveras.

Kommissionen skall så snart som möjligt underrättas om varje avslag på ansökan om bistånd samt motiveringen som angivits.

Artikel 49

Utan att det påverkar tillämpningen av kommissionens rätt att bli underrättad enligt andra gällande förordningar, skall medlemsstaterna underrätta kommissionen om de administrativa eller rättsliga beslut eller huvudpunkterna i dessa avseende tillämpningen av påföljder för brott mot tull- eller jordbrukslagstiftningen i de fall som har varit föremål för underrättelse enligt artiklarna 17 eller 18.

Artikel 50

Med undantag för de kostnader som är förknippade med funktionen av TIS eller med skadestånd enligt artikel 40, skall medlemsstaterna och kommissionen avstå från alla krav på ersättning för kostnader som har uppstått enligt denna förordning utom, i förekommande fall, vad gäller arvoden till experter.

Artikel 51

Denna förordning skall inte påverka medlemsstaternas tillämpning av straffrättsliga bestämmelser och bestämmelser om ömsesidigt bistånd i straffrättsliga frågor, däribland bestämmelser om sekretess under förundersökningen.

Artikel 52

1. Förordning (EEG) nr 1468/81 skall upphöra att gälla.
2. Hänvisningar till den upphävda förordningen skall anses hänföra sig till denna förordning.

Artikel 53

1. Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 13 mars 1998.

2. Artikel 42 skall emellertid inte tillämpas i Danmark, Irland, Förenade kungariket och Sverige förrän det finns

gemenskapsbestämmelser som är tillämpliga på alla uppgifter som omfattas av denna förordning.

Från och med den dag då bestämmelserna enligt första stycket gäller i alla medlemsstater skall artikel 42 upphöra att gälla och den avvikelse som föreskrivs i första stycket skall inte längre ha effekt.

Om de ovan nämnda bestämmelserna efter fem år ännu inte har blivit tillämpliga skall kommissionen upprätta en rapport, eventuellt åtföljd av förslag.

Så länge de fyra berörda medlemsstaterna som avses i första stycket inte tillämpar bestämmelserna i artikel 42, får medlemsstaterna och kommissionen kräva att den icke-automatiska behandlingen av personuppgifter som den avser överlämna till dessa fyra medlemsstater ges samma dataskydd som det som de själva tillämpar för den icke-automatiska behandlingen av sådana uppgifter.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 mars 1997.

På rådets vägnar

M. PATIJN

Ordförande

BILAGA

ÖVERFÖRING AV UPPGIFTER

(Artikel 30.1)

1. Överföring till andra offentliga organ

Överföring av uppgifter till offentliga organ bör endast tillåtas om, i det särskilda fallet,

- a) det föreligger en klar rättslig förpliktelse eller tillåtelse eller tillstånd av tillsynsmyndigheten, eller
- b) dessa uppgifter är oundvikliga för mottagaren för att uppfylla dennes arbetsuppgift, förutsatt att målet för insamlingen eller behandlingen som skall genomföras av mottagaren inte är oförenligt med det ursprungliga målet, samt att det inte strider mot det överförande organets rättsliga förpliktelser.

Överföringen är undantagsvis tillåten om, i det särskilda fallet,

- a) överföringen otvivelaktigt är den berörda personens intresse och denna har lämnat sitt medgivande, eller om omständigheterna är av den art att ett sådant medgivande klart kan antas, eller
- b) överföringen är nödvändig för att förhindra en allvarlig och överhängande fara.

2. Överföring till privatpersoner

Överföringen av uppgifter till privatpersoner bör endast vara tillåten om det, i det särskilda fallet, föreligger en klar rättslig förpliktelse eller tillåtelse eller tillstånd av tillsynsmyndigheten.

Överföring till privatpersoner är undantagsvis tillåten om, i det särskilda fallet,

- a) överföringen otvivelaktigt är i den berörda personens intesse och denna har lämnat sitt medgivande eller om omständigheterna är av den art att ett sådant medgivande klart kan antas, eller
- b) överföringen är nödvändig för att förhindra en allvarlig och överhängande fara.

3. Internationell överföring

Överföring av uppgifter till utländska myndigheter bör endast vara tillåten, förutsatt att den nationella lagstiftningen om dataskydd avseende den berörda personen inte påverkas och

- a) om det föreligger en klar rättslig bestämmelse enligt nationell eller internationell rätt,
- b) i avsaknaden av en sådan bestämmelse, om överföringen är nödvändig för att förhindra en allvarlig och överhängande fara.

4.1 Begäran om överföring

Om inte annat följer av särskilda bestämmelser i den nationella lagstiftningen eller i internationella överenskomelser, bör en begäran om överföring av uppgifter innehålla uppgifter om det organ eller den person som begär uppgifterna samt skälen för denna begäran och dess syfte.

4.2 Villkor för överföring av uppgifter

Så vitt möjligt skall uppgifternas kvalitet kontrolleras, senast innan de överförs. Vid all dataöverföring bör, så vitt möjligt, rättsliga beslut och beslut att inte beivra anges, samt bör de uppgifter som grundar sig på yttranden eller personliga bedömningar kontrolleras vid källan innan de överförs och deras grad av korrekthet eller tillförlitlighet anges.

Om det upptäcks att uppgifterna inte längre är korrekta och aktuella bör de inte överföras. Om gamla eller oriktiga uppgifter har överförts, bör det överförande organet så vitt möjligt underrätta alla mottagare av dessa data om att uppgifterna inte är korrekta.

4.3 Garanti avseende dataöverföring

De uppgifter som överförs till andra organ, privatpersoner och utländska myndigheter bör inte användas för andra ändamål än dem som anges i begäran om överföring av data.

Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1–4.2 bör användningen för andra ändamål först godkännas av det överförande organet.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 516/97
av den 21 mars 1997
om leverans av mjölkprodukter som livsmedelsbistånd

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1292/96 av den 27 juni 1996 om principerna för förvaltning av livsmedelsbistånd samt om särskilda stödåtgärder för livsmedelsförsörjningen (¹), särskilt artikel 24.1 b i denna, och med beaktande av följande:

I den nämnda förordningen fastställs förteckningen över länder och organisationer som är berättigade att ta emot livsmedelsbistånd och anges de allmänna kriterierna för transport av livsmedelsbiståndet efter fob-stadiet.

Som en följd av flera beslut om tilldelning av livsmedelsbistånd har kommissionen tilldelat vissa mottagare mjölkpulver.

Dessa leveranser bör ske i enlighet med bestämmelserna i kommissionens förordning (EEG) nr 2200/87 av den 8 juli 1987 om fastställande av allmänna bestämmelser för framskaffande inom gemenskapen av varor som skall levereras som livsmedelsbistånd från gemenskapen (²), ändrad genom förordning (EEG) nr 790/91 (³). Det är

nödvändigt att ange tidsfrister och leveransvillkor samt det förfarande som skall följas för att bestämma de därav följande kostnaderna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Mjölkprodukter skall framskaffas inom gemenskapen som livsmedelsbistånd för leverans till de mottagare som är förtecknade i bilagan i enlighet med förordning (EEG) nr 2200/87 och enligt de villkor som anges i bilagan. Leveranskontrakt skall tilldelas genom ett anbudsförfarande.

Den anbudsgivare vars anbud antas skall anses ha kännedom om och ha accepterat alla tillämpliga allmänna och särskilda villkor. Alla andra villkor eller förbehåll i hans anbud skall anses som oskrivna.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 mars 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 166, 5.7.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 204, 25.7.1987, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 81, 28.3.1991, s. 108.

BILAGA

PARTI A

1. **Aktion nr** ⁽¹⁾: 139/96
2. **Program**: 1996
3. **Mottagare** ⁽²⁾: WFP (World Food Programme), via Cristoforo Colombo 426, I-00145 Roma (tfn: 39 6 57 971; telex: 626675 WFP I)
4. **Mottagarens representant**: WFP Yemen, Att. Country Director, Khorashi Building, Siteen Street, Sana'a
5. **Bestämmelseort eller -land** ⁽³⁾: Yemen
6. **Produkt som skall framskaffas**: vitaminiserat skummjörkspulver
7. **Varornas egenskaper och kvalitet** ⁽³⁾ ⁽⁴⁾: Se EGT nr C 114, 29.4.1991, s. 1 (I.B.1)
8. **Total kvantitet (ton)**: 90
9. **Antal partier**: 1
10. **Förpackning och märkning** ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾: Se EGT nr C 267, 13.9.1996, s. 1 [6.3 A och B.2]
Se EGT nr C 114, 29.4.1991, s. 1 [I.B.3]
Märkning på följande språk: engelska
Ytterligare upplysningar: "Expiry date ..."
11. **Framskaffningsmetod**: Tillverkning av skummjörkspulver och tillsats av vitaminer skall ske efter det att leverans tilldelats
12. **Leveransstadium**: Fritt lossningshamnen — lossat
13. **Utskeppningshamn**: —
14. **Lossningshamn angiven av mottagaren**: —
15. **Lossningshamn**: Hodeidah
16. **Lagrets adress och eventuell lossningshamn**: —
17. **Period under vilken varorna skall vara tillgängliga i utskeppningshamnen om kontraktet avser leverans till utskeppningshamnen**: 28.4–11.5.1997
18. **Sista dag för leverans**: 1.6.1997
19. **Förfarande för bestämmande av leveranskostnaderna**: Anbudsinfordran
20. **Sista dag för inlämnande av anbud**: 7.4.1997 (kl. 12.00 belgisk tid)
21. **Vid en eventuell andra anbudsinfordran**:
 - a) Sista dag för inlämnande av anbud: 21.4.1997 (kl. 12.00 belgisk tid)
 - b) Period under vilken varorna skall vara tillgängliga i utskeppningshamnen om kontraktet avser leverans till utskeppningshamnen: 12–25.5.1997
 - c) Sista dag för leverans: 15.6.1997
22. **Anbudssäkerhetens storlek**: 20 ecu/ton
23. **Leveranssäkerhetens storlek**: 10 % av anbudsbeloppet i ecu
24. **Adress för inlämnande av anbud och anbudssäkerheter** ⁽¹⁾:

Bureau de l'aide alimentaire
Att. Mr T. Vestergaard
Bâtiment Loi 130, kontor 7/46
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 BRYSEL
telex: 25670 AGREC B; fax: 32 2 296 70 03/296 70 04 (enbart)
25. **Exportbidrag som betalas ut på begäran av den anbudsgivare som tilldelats kontrakt** ⁽⁴⁾: Bidrag som är tillämpligt den 14.3.1997 fastställt genom kommissionens förordning (EG) nr 354/97 (EGT nr L 59, 28.2.1997, s. 12).

Fotnoter:

- (1) Aktionens nummer skall anges i all korrespondens.
- (2) Den anbudsgivare som tilldelats kontrakt skall så snart som möjligt vända sig till mottagaren för att fastställa vilka fraktdokument som krävs.
- (3) Den anbudsgivare som tilldelats kontrakt skall till mottagaren överlämna ett intyg från ett officiellt organ som visar att de tillämpliga normerna för radioaktiv strålning i den berörda medlemsstaten inte har överskridits för den produkt som skall levereras. Radioaktivitetsintyget skall innehålla uppgift om halterna cesium-134 och -137 samt halten jod-131.
- (4) Kommissionens förordning (EEG) nr 2330/87 (EGT nr L 210, 1.8.1987, s. 56), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2226/89 (EGT nr L 214, 25.7.1989, s. 10), är tillämplig vad avser exportbidrag. Den dag som avses i artikel 2 i den förordningen är den som avses i punkt 25 i denna bilaga.
Exportbidragsbeloppet skall räknas om till nationell valuta med användning av den jordbruksomräkningskurs som är tillämplig den dag då exportformalitetserna slutförs. Bestämmelserna i artiklarna 13–17 i kommissionens förordning (EEG) nr 1068/93 (EGT nr L 108, 1.5.1993, s. 106), senast ändrad genom förordning (EG) nr 1482/96 (EGT nr L 188, 27.7.1996, s. 22) skall inte tillämpas på detta belopp.
- (5) Kommissionens delegation som skall kontaktas av den anbudsgivare som tilldelats kontrakt. Se EGT nr C 114, 29.4.1991, s. 33.
- (6) Den anbudsgivare som tilldelats kontrakt skall till mottagaren eller dennes representant överlämna följande dokument vid leveransen:
— Sundhetscertifikat.
- (7) Trots punkt I.B.3 c i EGT nr C 114 skall påskriften lyda på följande sätt: märkning "Europeiska gemenskapen".
- (8) Placeras i 20-fotscontainrar. Containrarna skall kunna disponeras utan avgift i minst 15 dagar.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 517/97

av den 21 mars 1997

om tillämpningen av ett lägsta importpris för vissa bärsorter med ursprung i Polen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1988/93 av den 19 juli 1993 om systemet med lägsta importpris för vissa bärsorter med ursprung i Ungern, Polen, Tjeckien, Slovakien, Rumänien och Bulgarien (⁽¹⁾), särskilt artikel 2 i denna, och

med beaktande av följande:

I bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 780/96 av den 29 april 1996 om fastställande av minimipriser vid import för vissa bärsorter som har sitt ursprung i Bulgarien, Polen, Rumänien, Slovakien, Tjeckien och Ungern under regleringsåret 1996/97 (⁽²⁾) anges de lägsta priser som skall gälla för de berörda produkterna från och med den 1 maj 1996.

I artikel 4 i kommissionens förordning (EEG) nr 2140/93 av den 28 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för det system med minimipriser vid import av vissa bär med ursprung i Ungern, Polen, Tjeckien, Slovakien, Rumänien och Bulgarien och om fastställande av det minimipris vid import som är tillämpligt till och med den 30 april 1994 (⁽³⁾) föreskrivs att kommissionen skall vidta nödvändiga åtgärder när vissa villkor inte uppfylls.

Mot bakgrund av de uppgifter som kommissionen nyligen mottagit och som hänför sig till en tvåveckorsperiod är det tydligt att ett av dessa villkor inte har uppfyllts med hänsyn till de mängder som importerats och importpriserna för frysta svarta vinbär med ursprung i Polen. På grund av ärendets brådskande natur bör det därför omedelbart införas utjämningsavgifter under en period från och med den dag denna förordning träder i kraft till och med utgången av regleringsåret för dessa produkter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Vid import till gemenskapen av de produkter som anges i bilagan med ursprung i Polen skall det, under de perioder

som anges, tas ut en utjämningsavgift som är lika med skillnaden mellan det lägsta importpris som fastställts i bilagan till förordning (EG) nr 780/96 och importpriset.

Artikel 2

1. En avvikelse från det lägsta importpriset skall anses föreligga när importpriset uttryckt i valutan i den medlemsstat där övergången till fri omsättning äger rum är lägre än det lägsta importpris som gäller vid godkännandet av deklarationen om övergång till fri omsättning.

2. Följande faktorer skall ligga till grund för importpriset:

- a) Fob-priset i ursprungslandet.
- b) Transport- och försäkringskostnaderna fram till den ort där produkterna förs in på gemenskapens tullområde.

3. I punkt 2 avses med *fob-priset* det pris som har betalats eller skall betalas för den mängd produkter som ingår i ett parti, inklusive kostnaderna för lastning av partiet på ett transportmedel i en avsändningsort i ursprungslandet och andra kostnader som uppkommer i det landet. Fob-priset innefattar inte kostnaderna för eventuella tjänster från säljarens sida efter den tidpunkt när produkterna har lastats på transportmedlet.

4. Betalning av priset till säljaren skall ske senast tre månader efter den dag när deklarationen om fri omsättning ha godkänts av tullmyndigheterna.

5. Om de faktorer som anges i punkt 2 uttrycks i en annan valuta än importmedlemsstatens, skall bestämmelserna om fastställande av varors tullvärde tillämpas när denna valuta räknas om till importmedlemsstatens valuta.

Artikel 3

1. Myndigheterna skall vid tullbehandlingen avseende produkternas övergång till fri omsättning för varje sändning jämföra importpriset med det lägsta importpriset.

2. Importpriset skall anges i deklarationen om övergång till fri omsättning och till deklarationen skall bifogas alla de dokument som är nödvändiga för att kontrollera priset.

3. Om

- a) den faktura som läggs fram för tullmyndigheterna inte har utfärdats av exportören i produkternas ursprungsland, eller

(⁽¹⁾) EGT nr L 182, 24.7.1993, s. 4.

(⁽²⁾) EGT nr L 106, 30.4.1996, s. 20.

(⁽³⁾) EGT nr L 191, 31.7.1993, s. 98.

- b) myndigheterna inte anser det styrkt att det pris som anges i deklarationen är det verkliga importpriset, eller
c) betalning inte har skett inom den tidsfrist som anges i artikel 2.4,

skall de behöriga myndigheterna vidta nödvändiga åtgärder för att fastställa importpriset, med hänsyn bl. a. till importörens pris vid vidareförsäljning.

Artikel 4

Importören skall bevara beviset på betalning till säljaren. Detta bevis och alla handelsdokument, såsom fakturor, kontrakt och korrespondens rörande köp och försäljning av produkterna skall hållas tillgängliga för tullmyndigheterna under tre år för kontroll.

Artikel 5

1. Denna förordning skall inte tillämpas på produkter för vilka det kan visas att de har lämnat ursprungslandet före tillämpningsdagen för det lägsta priset.

2. De berörda parterna skall hos de behöriga myndigheterna styrka att villkoren i punkt 1 har uppfyllts.

Myndigheterna kan dock anta att produkterna har lämnat ursprungslandet före dagen för denna förordnings offentliggörande, om ett av följande dokument läggs fram:

- Vid sjötransport eller transport på inre vattenvägar: ett konossement av vilket det framgår att lastning har ägt rum före nämnda dag.
- Vid järnvägstransport: en fraktsedel som järnvägsbolaget i ursprungslandet har accepterat före nämnda dag.
- Vid vägtransport: transportsedel eller annan transporthandling som upprättats i ursprungslandet före datumet i fråga.
- Vid flygtransport: ett luftfraktkonossement av vilket det framgår att flygbolaget har mottagit produkterna före nämnda dag.

3. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 skall endast tillämpas om deklarationen om övergång till fri omsättning har accepterats av tullmyndigheterna senast 25 dagar från den dag då det lägsta importpriset per importerat parti av var och en av de berörda produkterna började gälla.

Artikel 6

Kommissionens förordning (EEG) nr 1572/96⁽¹⁾ skall upphöra att gälla.

Artikel 7

Denna förordning träder i kraft den 22 mars 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 mars 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 196, 7.8.1996, s. 1.

BILAGA

KN-nummer	Varuslag	TARIC-nummer	Tillämpningsperiod
ex 0811 20 39	Frysta svarta vinbär utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel: utan stjälkar	0811 20 39 10	22 mars – 30 april 1997
ex 0811 20 39	Frysta svarta vinbär utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel: andra	0811 20 39 90	22 mars – 30 april 1997

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 518/97

av den 21 mars 1997

om ändring av förordning (EEG) nr 391/92 om fastställande av stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till de franska utomeuropeiska departementen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3763/91 av den 16 december 1991 om införande av särskilda åtgärder för vissa jordbruksprodukter till fördel för de franska utomeuropeiska departementen ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2598/95 ⁽²⁾, särskilt artikel 2.6 i denna, och

med beaktande av följande:

Stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter till de franska utomeuropeiska departementen fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 391/92 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 364/97 ⁽⁴⁾. Till följd av pris- och kursändringarna för spannmålsprodukter i den

europiska delen av gemenskapen och på världsmarknaden, bör stödet för leverans till de franska utomeuropeiska departementen fastställas till de belopp som anges i bilagan.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till den ändrade förordningen (EEG) nr 391/92 ersätts med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 mars 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 356, 24.12.1991, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 267, 9.11.1995, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 43, 19.2.1992, s. 23.

⁽⁴⁾ EGT nr L 60, 1.3.1997, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 21 mars 1997 om ändring av förordning (EEG) nr 391/92 om fastställande av stödbelopp för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till de franska utomeuropeiska departementen

(ecu/ton)

Produkt (KN-nr)	Stödbelopp			
	Destination			
	Guadeloupe	Martinique	Franska Guyana	Réunion
Vete (1001 90 99)	15,00	15,00	15,00	18,00
Korn (1003 00 90)	36,00	36,00	36,00	39,00
Majs (1005 90 00)	36,00	36,00	36,00	39,00
Durumvete (1001 10 00)	12,00	12,00	12,00	16,00

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 519/97

av den 21 mars 1997

om ändring av förordning (EEG) nr 1833/92 om fastställande av stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till Azorerna och Madeira

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1600/92 av den 15 juni 1992 om särskilda bestämmelser för Azorerna och Madeira angående vissa jordbruksprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2348/96⁽²⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

med beaktande av följande:

Stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter till Azorerna och Madeira fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 1833/92⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 366/97⁽⁴⁾. Till följd av pris- och kursändringarna för spannmålsprodukter i den europeiska delen av

gemenskapen och på världsmarknaden, bör stödet för leverans till Azorerna och Madeira fastställas till de belopp som anges i bilagan.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till den ändrade förordningen (EEG) nr 1833/92 ersätts med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 mars 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 173, 27.6.1992, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 320, 11.12.1996, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 185, 4.7.1992, s. 28.

⁽⁴⁾ EGT nr L 60, 1.3.1997, s. 8.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 21 mars 1997 om ändring av förordning (EEG) nr 1833/92 om fastställande av stödbelopp för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till Azorerne och Madeira

(ecu/ton)

Produkt KN-nr	Stödbelopp	
	Destination	
	Azorerne	Madeira
Vete (1001 90 99)	12	12
Korn (1003 00 90)	33	33
Majs (1005 90 00)	33	33
Durumvete (1001 10 00)	9	9

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 520/97

av den 21 mars 1997

om ändring av förordning (EEG) nr 1832/92 om fastställande av stödbeloppen
för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till Kanarieöarna

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1601/92 av den 15 juni 1992 om särskilda åtgärder för Kanarieöarna rörande vissa jordbruksprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2348/96 ⁽²⁾, särskilt artikel 3.4 i denna, och

med beaktande av följande:

Stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter till Kanarieöarna fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 1832/92 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 365/97 ⁽⁴⁾. Till följd av pris- och kursändringarna för spannmålsprodukter i den europeiska delen av gemen-

skapen och på världsmarknaden, bör stödet för leverans till Kanarieöarna fastställas till de belopp som anges i bilagan.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till den ändrade förordningen (EEG) nr 1832/92 ersätts med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 mars 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 173, 27.6.1992, s. 13.

⁽²⁾ EGT nr L 320, 11.12.1996, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 185, 4.7.1992, s. 26.

⁽⁴⁾ EGT nr L 60, 1.3.1997, s. 6.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 21 mars 1997 om ändring av förordning (EEG) nr 1832/92 om fastställande av stödbelopp för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till Kanarieöarna

(ecu/ton)

Produkt KN-nr		Stödbelopp
Vete	(1001 90 99)	12,00
Korn	(1003 00 90)	33,00
Majs	(1005 90 00)	33,00
Durumvete	(1001 10 00)	9,00
Havre	(1004 00 00)	30,00

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 521/97

av den 21 mars 1997

om fastställande av stödbelopp för försörjning av Azorerna och Madeira med risprodukter med ursprung i gemenskapen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1600/92 av den 15 juni 1992 om särskilda bestämmelser för Azorerna och Madeira angående vissa jordbruksprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2348/96⁽²⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

med beaktande av följande:

Enligt artikel 10 i förordning (EEG) nr 1600/92 skall Azorernas och Madeiras behov av ris, med avseende på kvantitet, pris och kvalitet, täckas av gemenskapspris på avyttringsvillkor som är likvärdiga med befrielse från importavgift, vilket inbegriper beviljande av stöd för leveranser med ursprung i gemenskapen. Detta stöd bör fastställas med särskild hänsyn till kostnaderna för olika försörjningskällor och bör i synnerhet grundas på exportpriserna till tredje land.

Genom kommissionens förordning (EEG) nr 1696/92⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2596/93⁽⁴⁾ fastställs gemensamma tillämpningsföreskrifter för de särskilda ordningarna för att försörja Azorerna och Madeira med vissa jordbruksprodukter, däribland ris. Genom kommissionens förordning (EEG) nr 1983/92 av den 16 juli 1992 om tillämpningsföreskrifter för en särskild ordning för att försörja Azorerna och Madeira med risprodukter samt för upprättandet av en prognostiserad försörjningsbalans för dessa produkter⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1683/94⁽⁶⁾, fastställs bestämmelser som kompletterar eller avviker från bestämmelserna i förutnämnda förordning.

De representativa marknadskurser som definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 3813/92⁽⁷⁾, senast ändrad

genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁸⁾, används för att räkna om belopp uttryckta i tredje lands valuta och ligger till grund för fastställandet av jordbruksomräkningskurserna för medlemsstaternas valutor. Genom kommissionens förordning (EEG) nr 1068/93⁽⁹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1482/96⁽¹⁰⁾, fastställs närmare bestämmelser för fastställande och tillämpning av jordbruksomräkningskurserna.

Som en följd av tillämpningen av dessa närmare bestämmelser på rissektorn i nuvarande marknadssituation, och särskilt på priserna för dessa produkter i den europeiska delen av gemenskapen och på världsmarknaden, bör stödet för försörjning av Azorerna och Madeira fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Enligt artikel 10 i förordning (EEG) nr 1600/92 skall stödbeloppen för ris med ursprung i gemenskapen enligt de särskilda ordningarna för försörjning av Azorerna och Madeira fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 mars 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 173, 27.6.1992, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 320, 11.12.1996, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 179, 1.7.1992, s. 6.

⁽⁴⁾ EGT nr L 238, 23.9.1993, s. 24.

⁽⁵⁾ EGT nr L 198, 17.7.1992, s. 37.

⁽⁶⁾ EGT nr L 178, 12.7.1994, s. 53.

⁽⁷⁾ EGT nr L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁸⁾ EGT nr L 22, 31.1.1995, s. 1.

⁽⁹⁾ EGT nr L 108, 1.5.1993, s. 106.

⁽¹⁰⁾ EGT nr L 188, 27.7.1996, s. 22.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 21 mars 1997 om fastställande av stödbelopp för försörjning av Azorena och Madeira med risprodukter med ursprung i gemenskapen

(ecu/ton)

Produkt (KN-nummer)	Stödbelopp	
	Bestämmelse	
	Azorena	Madeira
Slipat ris (1006 30)	269,00	269,00

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 522/97

av den 21 mars 1997

om fastställande av stödbelopp för försörjning av Kanarieöarna med risprodukter med ursprung i gemenskapen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1601/92 av den 15 juni 1992 om särskilda åtgärder för Kanarieöarna rörande vissa jordbruksprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2348/96⁽²⁾, särskilt artikel 3 i denna, och

med beaktande av följande:

Enligt artikel 3 i förordning (EEG) nr 1601/92 skall Kanarieöarnas behov av ris, med avseende på kvantitet, pris och kvalitet, täckas av gemenskapsris på avyttringsvillkor som är likvärdiga med befrielse från importavgift, vilket inbegriper beviljande av stöd för leveranser med ursprung i gemenskapen. Detta stöd bör fastställas med särskild hänsyn till kostnaderna för olika försörjningskällor och bör i synnerhet grundas på exportpriserna till tredje land.

Genom kommissionens förordning (EG) nr 2790/94⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2883/94⁽⁴⁾, fastställs gemensamma tillämpningsföreskrifter för den särskilda försörjningsordningen för Kanarieöarna med avseende på vissa jordbruksprodukter, däribland ris.

De representativa marknadskurser som definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 3813/92⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁶⁾, används för att räkna om belopp uttryckta i tredje lands valuta och ligger

till grund för fastställandet av jordbruksomräkningskurserna för medlemsstaternas valutor. Genom kommissionens förordning (EEG) nr 1068/93⁽⁷⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1482/96⁽⁸⁾, fastställs närmare bestämmelser för fastställande och tillämpning av jordbruksomräkningskurserna.

Som en följd av tillämpningen av dessa närmare bestämmelser på rissektorn i nuvarande marknadssituation, och särskilt på prissatserna för dessa produkter i den europeiska delen av gemenskapen och på världsmarknaden, bör stödet för försörjning av Kanarieöarna fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Enligt artikel 3 i förordning (EEG) nr 1601/92 skall stödbeloppen för ris med ursprung i gemenskapen inom ramen för den särskilda försörjningsordningen för Kanarieöarna fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 mars 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 173, 27.6.1992, s. 13.

⁽²⁾ EGT nr L 320, 11.12.1996, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 296, 17.11.1994, s. 23.

⁽⁴⁾ EGT nr L 304, 29.11.1994, s. 18.

⁽⁵⁾ EGT nr L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT nr L 22, 31.1.1995, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT nr L 108, 1.5.1993, s. 106.

⁽⁸⁾ EGT nr L 188, 27.7.1996, s. 22.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 21 mars 1997 om fastställande av stödbelopp för försörjning av Kanarieöarna med risprodukter med ursprung i gemenskapen

Produkt (KN-nummer)	<i>(ecu/ton)</i>	
	Stödbelopp	
	Kanarieöarna	
Slipat ris (1006 30)	269,00	
Brutet ris (1006 40)	59,00	

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 523/97

av den 21 mars 1997

om fastställande av exportbidrag för ris och brutet ris

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽¹⁾, särskilt artikel 13.3 andra stycket i denna, och

med beaktande av följande:

Enligt artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 får skillnaden mellan noteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som är förtecknade i artikel 1 i den förordningen och priserna för dessa produkter inom gemenskapen täckas av ett exportbidrag.

Enligt artikel 13.4 i förordning (EG) nr 3072/95 skall när bidragen fastställs hänsyn tas dels till den aktuella situationen och den framtida utvecklingen i fråga om priser på och tillgång till ris och brutet ris på gemenskapsmarknaden, dels till priserna på ris och brutet ris på världsmarknaden. Enligt samma artikel är det också viktigt att säkerställa jämvikt och en naturlig utveckling av priser och handel på rismarknaden och att dessutom beakta de ekonomiska aspekterna av den planerade exporten och behovet av att undvika störningar på gemenskapsmarknaden liksom de begränsningar som härrör från de avtal som slutits i överensstämmelse med artikel 228 i fördraget.

I kommissionens förordning (EEG) nr 1361/76⁽²⁾ fastställs den högsta procentandel av brutet ris som är tillåten i ris för vilket exportbidrag fastställts samt anges med vilken procentandel bidraget skall minskas om proportionen brutet ris i det exporterade riset överstiger denna högsta andel.

I artikel 13.5 i förordning (EG) nr 3072/95 anges de särskilda kriterier som skall beaktas när exportbidrag för ris och brutet ris beräknas.

Situationen på världsmarknaden eller de särskilda kraven för vissa marknader kan göra det nödvändigt att differentiera bidragen för vissa produkter efter destination.

Ett särskilt bidrag bör fastställas för förpackat långkornigt ris för att tillgodose den aktuella efterfrågan på vissa marknader.

Bidraget måste fastställas minst en gång i månaden och får ändras under månadens lopp.

Tillämpningen av dessa bestämmelser och villkor på den nuvarande situationen på rismarknaden och särskilt på noteringarna eller priserna på ris och brutet ris inom gemenskapen och på världsmarknaden medför att bidragen bör fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 i förordning (EG) nr 3072/95, med undantag av produkter enligt punkt 1 c i den artikeln, och som exporteras i obearbetad form skall fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 mars 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT nr L 154, 15.6.1976, s. 11.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 21 mars 1997 om fastställande av exportbidrag för ris och brutet ris

(ecu/ton)			(ecu/ton)		
Produktnummer	Bestämmelseland (*)	Bidragsbelopp	Produktnummer	Bestämmelseland (*)	Bidragsbelopp
1006 20 11 9000	01	204,00	1006 30 65 9900	01	255,00
1006 20 13 9000	01	204,00		04	255,00
1006 20 15 9000	01	204,00	1006 30 67 9100	—	—
1006 20 17 9000	—	—	1006 30 67 9900	—	—
1006 20 92 9000	01	204,00	1006 30 92 9100	01	255,00
1006 20 94 9000	01	204,00		02	261,00
1006 20 96 9000	01	204,00		03	266,00
1006 20 98 9000	—	—		04	255,00
1006 30 21 9000	01	204,00	1006 30 92 9900	01	255,00
1006 30 23 9000	01	204,00		04	255,00
1006 30 25 9000	01	204,00		—	—
1006 30 27 9000	—	—	1006 30 94 9100	01	255,00
1006 30 42 9000	01	204,00		02	261,00
1006 30 44 9000	01	204,00		03	266,00
1006 30 46 9000	01	204,00		04	255,00
1006 30 48 9000	—	—	1006 30 94 9900	01	255,00
1006 30 61 9100	01	255,00		04	255,00
	02	261,00		—	—
	03	266,00	1006 30 96 9100	01	255,00
	04	255,00		02	261,00
1006 30 61 9900	01	255,00		03	266,00
	04	255,00		04	255,00
1006 30 63 9100	01	255,00	1006 30 96 9900	01	255,00
	02	261,00		04	255,00
	03	266,00		—	—
	04	255,00	1006 30 98 9100	—	—
1006 30 63 9900	01	255,00	1006 30 98 9900	—	—
	04	255,00	1006 40 00 9000	—	—
1006 30 65 9100	01	255,00			
	02	261,00			
	03	266,00			
	04	255,00			

(*) Följande bestämmelseländer:

01 Liechtenstein, Schweiz och kommunerna Livigno och Campione d'Italia.

02 Zoner I–III och VI, Ceuta och Melilla.

03 Zoner IV, V, VII c, Kanada och zon VIII med undantag av Surinam, Guyana och Madagaskar.

04 Bestämmelseländer angivna i artikel 34 i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 3665/87.

Obs.: Zoner är de som anges i bilagan till kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 2145/92.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 524/97

av den 21 mars 1997

om ändring av förordning (EEG) nr 1627/89 om uppköp av nötkött genom
anbudsinfordran

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 805/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2222/96⁽²⁾, särskilt artikel 6.7 i denna, och

med beaktande av följande:

Genom kommissionens förordning (EEG) nr 1627/89 av den 9 juni 1989 om uppköp av nötkött genom anbudsinfordran⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 320/97⁽⁴⁾, inleds uppköp av vissa kvalitetsgrupper genom anbudsinfordran i vissa medlemsstater eller regioner i en medlemsstat.

Tillämpningen av artikel 6.2–6.4 i förordning (EEG) nr 805/68 och behovet av att begränsa intervention till uppköp av de kvantiteter som behövs för att garantera marknaden ett rimligt stöd medför, på grundval av de

priser kommissionen har kännedom om, att förteckningen över de medlemsstater eller regioner i en medlemsstat där uppköp genom anbudsinfordran inletts, liksom de kvalitetsgrupper som kan komma i fråga för intervention, bör ändras i enlighet med bilagan till denna förordning.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EEG) nr 1627/89 skall ersättas med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 31 mars 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 mars 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 148, 28.6.1968, s. 24.

⁽²⁾ EGT nr L 296, 21.11.1996, s. 50.

⁽³⁾ EGT nr L 159, 10.6.1989, s. 36.

⁽⁴⁾ EGT nr L 51, 21.2.1997, s. 48.

*ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO —
BIJLAGE — ANEXO — LIITE — BILAGA*

Estados miembros o regiones de Estados miembros y grupos de calidades previstos en el apartado 1 del artículo 1 del Reglamento (CEE) n° 1627/89

Medlemsstater eller regioner og kvalitetsgrupper, jf. artikel 1, stk. 1 i forordning (EØF) nr. 1627/89

Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats sowie die in Artikel 1 Absatz 1 der Verordnung (EWG) Nr. 1627/89 genannten Qualitätsgruppen

Κράτη μέλη ή περιοχές κρατών μελών και ομάδες ποιότητας που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1627/89

Member States or regions of a Member State and quality groups referred to in Article 1 (1) of Regulation (EEC) No 1627/89

États membres ou régions d'États membres et groupes de qualités visés à l'article 1er paragraphe 1 du règlement (CEE) n° 1627/89

Stati membri o regioni di Stati membri e gruppi di qualità di cui all'articolo 1, paragrafo 1 del regolamento (CEE) n. 1627/89

In artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1627/89 bedoelde lidstaten of gebieden van een lidstaat en kwaliteitsgroepen

Estados-membros ou regiões de Estados-membros e grupos de qualidades referidos no n° 1 do artigo 1º do Regulamento (CEE) n° 1627/89

Jäsenvaltiot tai alueet ja asetuksen (ETY) N:o 1627/89 1 artiklan 1 kohdan tarkoittamat laaturyhmitt

Medlemsstater eller regioner och kvalitetsgrupper som avses i artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 1627/89

Estados miembros o regiones de Estados miembros	Categoría A					Categoría C		
Medlemsstat eller region	Kategori A					Kategori C		
Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats	Kategorie A					Kategorie C		
Κράτος μέλος ή περιοχή κράτους μέλους	Κατηγορία Α					Κατηγορία Γ		
Member States or regions of a Member State	Category A					Category C		
États membres ou régions d'États membres	Catégorie A					Catégorie C		
Stati membri o regioni di Stati membri	Categoria A					Categoria C		
Lidstaat of gebied van een lidstaat	Categorie A					Categorie C		
Estados-membros ou regiões de Estados-membros	Categoria A					Categoria C		
Jäsenvaltiot tai alueet	Luokka A					Luokka C		
Medlemsstater eller regioner	Kategori A					Kategori C		
	S	E	U	R	O	U	R	O
België/Belgique		x						
Danmark				x	x			
Deutschland			x	x				
Spain			x	x				
France				x				x
Ireland						x	x	x
Nederland				x				
Österreich			x	x				
Portugal			x					
Suomi				x	x			
Sweden				x	x			
Great Britain			x	x	x	x	x	x
Northern Ireland			x	x	x	x	x	x

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 525/97

av den 21 mars 1997

om ändring av förordning (EG) nr 1487/95 om fastställande av försörjningsbalansen för Kanarieöarna med grisköttsprodukter och av stödet till produkter från gemenskapen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1601/92 av den 15 juni 1992 om särskilda åtgärder för Kanarieöarna rörande vissa jordbruksprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2348/96⁽²⁾, särskilt artikel 4.4 i denna, och

med beaktande av följande:

Stödbeloppen för försörjningen av Kanarieöarna med grisköttsprodukter har fastställts genom kommissionens förordning (EG) nr 1487/95 av den 28 juni 1995 om fastställande av försörjningsbalansen för Kanarieöarna med grisköttsprodukter och av stödet till produkter från gemenskapen⁽³⁾, senast ändrad genom direktiv (EG) nr 75/97⁽⁴⁾. För beräkningen av stödet för grisköttsprodukter till Kanarieöarna är det nödvändigt att beakta förhållandet

mellan stödet för spannmål och stödet för griskött. Till följd av de ändringar som skett beträffande noteringarna och priserna för spannmålsprodukter för den europeiska delen av gemenskapen och på världsmarknaden bör stödet till försörjningen av Kanarieöarna ändras enligt beloppen i bilagan.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för griskött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga II till den ändrade förordningen (EG) nr 1487/95 skall ersättas med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 22 mars 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 mars 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 173, 27.6.1992, s. 13.

⁽²⁾ EGT nr L 320, 11.12.1996, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 145, 29.6.1995, s. 63.

⁽⁴⁾ EGT nr L 16, 18.1.1997, s. 72.

BILAGA

"BILAGA II

Stödbelopp beviljade för produkter med ursprung på gemenskapsmarknaden

<i>(ecu/100 kg netto)</i>	
KN-nummer	Stödbelopp
0203 21 10 9000	10,8
0203 22 11 9100	16,2
0203 22 19 9100	10,8
0203 29 11 9100	10,8
0203 29 13 9100	16,2
0203 29 15 9100	10,8
0203 29 55 9110	18,4
1601 00 91 9100	16,2
1601 00 99 9100	10,8
1602 20 90 9100	5,4
1602 41 10 9210	18,4
1602 42 10 9210	13
1602 49 11 9190	—
1602 49 13 9190	—
1602 49 19 9190	10,8

Märk: KN-numren liksom fotnoterna definieras i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87."

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 526/97

av den 21 mars 1997

om fastställande av bidragen för de produkter ur spannmåls- och rissektorn som levereras i form av gemensamt eller nationellt livsmedelsbistånd

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾, särskilt tredje stycket i artikel 13.2 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽³⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

med beaktande av följande:

Artikel 2 i rådets förordning (EEG) nr 2681/74 av den 21 oktober 1974 om gemenskapsfinansiering av utgifter i samband med leverans av jordbruksprodukter som livsmedelsbistånd⁽⁴⁾ fastställer att den kostnadsandel, som motsvarar de exportbidrag för produkterna i fråga som är fastställda enligt gemenskapens bestämmelser, skall debiteras garantisektionen inom Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket.

För att göra det enklare att göra upp och förvalta budgeten för gemenskapens livsmedelsbiståndsaktioner och för att göra det möjligt för medlemsstaterna att sätta sig in i hur omfattande gemenskapens deltagande är i finansieringen av nationella livsmedelsbiståndsaktioner,

bör nivån på de bidrag som beviljas för de aktionerna fastställas.

De allmänna bestämmelser och genomförandebestämmelser som fastställs i artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 och i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 om exportbidrag skall också tillämpas på det ovannämnda förfarandet.

De särskilda kriterierna för att beräkna exportbidraget för ris anges i artikel 3 i förordning (EG) nr 3072/95.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För gemensam och nationell livsmedelsbiståndsverksamhet, som äger rum inom ramen för internationella överenskommelser eller andra tilläggsprogram och övriga gemenskapsåtgärder för gratisleveranser, skall de bidrag som gäller för produkter ur spannmåls- och rissektorn vara de som anges i bilagan.

Artikel 2

De bidrag som fastställs i denna förordning skall inte anses vara bidrag som varierar alltefter destination.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 mars 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT nr L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT nr L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT nr L 288, 25.10.1974, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 21 mars 1997 om fastställande av bidragen för de produkter ur spannmåls- och rissektorn som levereras i form av gemensamt eller nationellt livsmedelsbistånd

(ecu/ton)	
Produktnummer	Bidrag
1001 10 00 9400	6,00
1001 90 99 9000	9,00
1002 00 00 9000	35,00
1003 00 90 9000	30,00
1004 00 00 9400	27,00
1005 90 00 9000	30,00
1006 30 92 9100	271,00
1006 30 92 9900	271,00
1006 30 94 9100	271,00
1006 30 94 9900	271,00
1006 30 96 9100	271,00
1006 30 96 9900	271,00
1006 30 98 9100	271,00
1006 30 98 9900	271,00
1006 40 00 9000	—
1007 00 90 9000	30,00
1101 00 15 9100	8,00
1101 00 15 9130	8,00
1102 20 10 9200	42,20
1102 20 10 9400	36,17
1102 30 00 9000	—
1102 90 10 9100	30,12
1103 11 10 9200	9,00
1103 11 90 9200	9,00
1103 13 10 9100	54,25
1103 14 00 9000	—
1104 12 90 9100	43,14
1104 21 50 9100	40,16

Obs.: Produktnumrena och fotnoterna är definierade i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT nr L 366, 24.12.1987, s. 1), ändrad.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 527/97

av den 21 mars 1997

om ändring av förordning (EEG) nr 1725/92 om fastställande av försörjningsbalansen för grisköttsprodukter till Azorerna och Madeira och om stödet till produkter från gemenskapen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1600/92 av den 15 juni 1992 om särskilda åtgärder för Azorerna och Madeira rörande vissa jordbruksprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2348/96⁽²⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

med beaktande av följande:

Stödbeloppen för försörjningen av Azorerna och Madeira med grisköttsprodukter har fastställts genom kommissionens förordning (EEG) nr 1725/92 av den 30 juni 1992 om fastställande av försörjningsbalansen för Azorerna och Madeira med grisköttsprodukter och av stödet till produkter från gemenskapen⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 114/97⁽⁴⁾. För beräkningen av stödet för grisköttsprodukter till Azorerna och Madeira är det nödvändigt att beakta förhållandet mellan stödet för

spannmål och stödet för griskött. Till följd av de ändringar som skett beträffande noteringarna och priserna för spannmålsprodukter för den europeiska delen av gemenskapen och på världsmarknaden bör stödet till försörjningen av Azorerna och Madeira ändras enligt beloppen i bilagan.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för griskött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga II till den ändrade förordningen (EEG) nr 1725/92 skall ersättas med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 22 mars 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 mars 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 173, 27.6.1992, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 320, 11.12.1996, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 179, 1.7.1992, s. 95.

⁽⁴⁾ EGT nr L 20, 23.1.1997, s. 28.

*BILAGA**"BILAGA II***Stödbelopp beviljade för produkter enligt bilaga I med ursprung i gemenskapsmarknaden**

<i>(i ecu per 100 kg netto)</i>	
KN-nummer	Stödbelopp
0203 11 10 9000	10,8
0203 12 11 9100	16,2
0203 12 19 9100	10,8
0203 19 11 9100	10,8
0203 19 13 9100	16,2
0203 19 15 9100	10,8
0203 19 55 9110	18,4
0203 19 55 9310	18,4
0203 21 10 9000	10,8
0203 22 11 9100	16,2
0203 22 19 9100	10,8
0203 29 11 9100	10,8
0203 29 13 9100	16,2
0203 29 15 9100	10,8
0203 29 55 9110	18,4

Obs: KN-numren liksom fotnoterna definieras i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT nr L 366, 24.12.1987)."

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 528/97

av den 21 mars 1997

om ändring av förordning (EEG) nr 584/92 om tillämpningsföreskrifter för importordningen i Europaavtalen mellan gemenskapen å ena sidan och Polen, Ungern, Tjeckien och Slovakien å den andra vad avser mjölk och mjölkprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3491/93 av den 13 december 1993 om vissa förfaranden vid tillämpning av Europaavtalen om upprättandet av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och dess medlemsstater å ena sidan och Ungern å den andra (¹), särskilt artikel 1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3492/93 av den 13 december 1993 om vissa förfaranden för tillämpningen av Europaavtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater å ena sidan och å den andra sidan Polen (²), särskilt artikel 1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3296/94 av den 19 december 1994 om vissa förfaranden för tillämpning av Europaavtalet om associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Tjeckien, å andra sidan (³), särskilt artikel 1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3297/94 av den 19 december 1994 om vissa förfaranden för tillämpning av Europaavtalet om associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Slovakien, å andra sidan (⁴), särskilt artikel 1 i denna, och

med beaktande av följande:

Genom beslut nr 3/96 fattat av Associeringsrådet för EG och Tjeckien (⁵) ändras protokoll nr 4 till Europaavtalet från och med den 1 januari 1997. Enligt det nya protokollet får ursprungsintyg för produkter som importeras till

gemenskapen utgöras av en deklaration från exportörer på vissa villkor eller av uppvisande av ett varucertifikat EUR 1. Kommissionens förordning (EEG) nr 584/92 (⁶), senast ändrad genom förordning (EG) nr 2500/96 (⁷), bör därför ändras när det gäller bestämmelserna om övergången till fri omsättning för produkter som importeras från Tjeckien.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkproduktion.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 8 i förordning (EEG) nr 584/92 skall ersättas med följande:

"Artikel 8

Produkterna skall övergå till fri omsättning vid uppvisandet av ett varucertifikat EUR 1 som utfärdas av det exporterande landet i enlighet med bestämmelserna i protokoll nr 4 till de europaavtal som ingåtts med nämnda länder eller, när det gäller produkter som importeras från Tjeckien, av en deklaration som exportören avgivit i enlighet med bestämmelserna i nämnda protokoll."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 mars 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

(¹) EGT nr L 319, 21.12.1993, s. 1.

(²) EGT nr L 319, 21.12.1993, s. 4.

(³) EGT nr L 341, 30.12.1994, s. 14.

(⁴) EGT nr L 341, 30.12.1994, s. 17.

(⁵) EGT nr L 343, 31.12.1996, s. 1.

(⁶) EGT nr L 62, 7.3.1992, s. 34.

(⁷) EGT nr L 338, 28.12.1996, s. 61.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 529/97

av den 21 mars 1997

om öppnande och förvaltning av en tullkvot på 300 000 ton vete av hög kvalitet
och om upphävande av förordning (EG) nr 1854/94

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1095/96 av den 18 juni 1996 om genomförande av medgivandena i lista CXL som fastställts sedan förhandlingarna enligt Gatt artikel XXIV.6 avslutats⁽¹⁾, särskilt artikel 1 i denna, och

med beaktande av följande:

Gemenskapen har inom ramen för Världshandelsorganisationen åtagit sig att per kalenderår upprätta en tullkvot med nolltullsats på 300 000 ton vete av hög kvalitet som omfattas av KN-nummer 1001 10 00 och 1001 90 99. Sedan denna kvot först öppnades 1994 har denna import reglerats genom bestämmelserna i kommissionens förordning (EG) nr 1854/94⁽²⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2547/94⁽³⁾. Denna förordning bör upphöra att gälla.

För denna import krävs det att en importlicens uppvisas. Det är nödvändigt att fastställa villkoren för utfärdandet av sådana licenser.

För att säkerställa att importen förvaltas på riktigt sätt krävs att ett garantisystem införs. Eftersom det finns risk för spekulation inom systemet på grund av att det inte skall betalas någon tull, bör tillgången till den aktuella importen begränsas till de importörer som ställt säkerhet för importen, som bevisar att de har varit verksamma inom spannmålshandeln under minst tolv månader och som är registrerade i den medlemsstat där ansökan inlämnas.

För att undvika spekulation bör importlicensernas giltighetstid begränsas till sju dagar och det bör föreskrivas att den anläggning där det importerade vetet kommer att bearbetas skall anges.

De särskilda bestämmelser om organisering av importen, särskilt de bestämmelser som gäller kungörelser om inbjudan till ansökningar om importlicenser, kommer att antas enligt de förfarande som fastställs i artikel 23 i rådets förordning (EEG) nr 1766/92⁽⁴⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽⁵⁾.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. För den import, per kalenderår, på 300 000 ton vete som omfattas av KN-nummer 1001 10 00 och 1001 90 99, som är av en minimikvalitet enligt de kriterier som fastställs i bilaga I och som omfattas av en nolltullsats, krävs en importlicens som utfärdats i enlighet med bestämmelserna i denna förordning.

2. För att garantera kvaliteten på den produkt som importeras, krävs att importören, för att få tillgång till den import för vilken tullsatsen är 0, samma dag som anmälan om produktens övergång till fri omsättning godkänns, hos den behöriga myndigheten upprättar en säkerhet för importen på ett belopp som motsvarar importtullen för vete av låg kvalitet, ökad med ett tillägg på 5 ecu per ton.

Artikel 2

1. En ansökan om importlicens inom ramen för den kvot som avses i artikel 1 skall beaktas endast om den uppfyller följande villkor:

a) Den skall gälla en kvantitet på mellan 500 och 10 000 ton vete.

b) Om ansökan lämnas in av ett ombud skall den innehålla uppdragsgivarens namn och adress.

c) Ansökan skall åtföljas av följande:

— Bevis för att sökanden är en fysisk eller juridisk person som i minst tolv månader varit tveksam inom spannmålshandeln och som är registrerad i den medlemsstat där ansökan lämnas in.

— Bevis för att en säkerhet på 15 ecu per ton har ställts hos den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten, som garanti för den sökandes ärlighet.

— En skriftlig försäkran från den sökande att alla de varor som skall importeras kommer att bearbetas inom sex månader från och med den dag då varornas övergång till fri omsättning godkänns. Importören skall ange var bearbetningen skall ske genom att ange antingen

⁽¹⁾ EGT nr L 146, 20.6.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 192, 28.7.1994, s. 31.

⁽³⁾ EGT nr L 270, 21.10.1994, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT nr L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽⁵⁾ EGT nr L 126, 24.5.1996, s. 37.

- namnet på ett bearbetningsföretag och en medlemsstat, eller
- högst fem olika bearbetningsanläggningar.

2. Ansökningar i vilka en eller flera villkor skiljer sig från de villkor som anges i kundgårelsen om inbjudan till ansökningar om importlicenser skall inte heller beaktas.

3. En ansökan får inte dras tillbaka.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall inom två arbetsdagar räknat från sista dagen i perioden för inlämnande av ansökningar (vilket skall omfatta minst 30 dagar) via telex, fax eller telegram, enligt förlagan i bilaga II, underrätta kommissionen om

- antalet giltiga ansökningar som lämnats in,
- den mängd vete för vilken giltiga ansökningar har lämnats in.

Kommissionen skall underrättas även om ingen ansökan lämnats in.

2. Om den totala mängd vete för vilken ansökningar om importlicens har lämnats in överstiger den mängd för någon av de sorters vete som skall importeras under den aktuella perioden, skall kommissionen, inom tre arbetsdagar efter utgången av den frist som avses i punkt 1, meddela medlemsstaterna med vilken eller vilka procent-satser de vid utfärdandet av licenser bör nedsätta de mängder för vilka ansökningar lämnats in.

3. Importlicenserna skall utfärdas snarast möjligt efter det att den frist som avses i punkt 2 löpt ut, och under alla omständigheter inom tre arbetsdagar.

4. Genom undantag från artikel 6.1 i förordning (EG) nr 1162/95⁽¹⁾ skall importlicenserna vara giltiga högst sju dagar. De skall vara giltiga från och med dagen för utfärdandet, enligt artikel 21.1 i förordning (EEG) nr 3719/88⁽²⁾.

Artikel 4

Importlicensen skall innehålla följande uppgifter och uppfylla följande villkor:

- a) I fälten 7 och 8 skall avsändarland respektive ursprungsland för vetet anges.
- b) I fält 9 skall kryss sättas för "nej".
- c) Genom undantag från artikel 8.4 i förordning (EEG) nr 3719/88 får inte den mängd som övergår till fri omsättning överstiga den mängd som anges i fälten 17 och 18 och siffran 0 skall därför föras in i fält 19.

d) I fält 20 skall en av följande uppgifter anges:

- Trigo duro/común, código NC 1001 10 00/1001 90 99 cuya calidad cumple con lo dispuesto en el Reglamento (CE) n° 529/97
- Hård/blød hvede, KN-kode 1001 10 00/1001 90 99 af kvalitet som fastsat i forordning (EF) nr. 529/97
- Hart-/Weichweizen der KN-Codes 1001 10 00/1001 90 99 von einer Qualität gemäß den Bestimmungen der Verordnung (EG) Nr. 529/97
- Σκληρός/μαλακός σίτος, κωδικός ΣΟ 1001 10 00/1001 90 99, του οποίου η ποιότητα είναι σύμφωνη με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 529/97
- Durum/Common wheat CN code 1001 10 00/1001 90 99, of which the quality conforms with the provisions of Regulation (EC) No 529/97
- Blé dur/tendre du code NC 1001 10 00/1001 90 99, de qualité conforme aux dispositions du règlement (CE) n° 529/97
- Frumento duro/tenero, codice NC 1001 10 00/1001 90 99, di qualità conforme a quanto prescritto dal regolamento (CE) n. 529/97
- Harde/zachte tarwe, GN-code 1001 10 00/1001 90 99, waarvan de kwaliteit aan de bepalingen van Verordening (EG) nr. 529/97 beantwoordt
- Trigo duro/mole do código NC 1001 10 00/1001 90 99, de qualidade conforme às disposições do Regulamento (CE) n° 529/97
- CN-koodiin 1001 10 00/1001 90 99 kuuluva durumvehnä/vehnä, joka on laadultaan asetuksen (EY) N:o 529/97 mukainen
- Durumvete/vete med KN-nummer 1001 10 00/1001 90 99 av en kvalitet som överensstämmer med bestämmelserna i förordning (EG) nr 529/97.

e) I fält 24 skall en av följande uppgifter anges:

- Derecho cero. Reglamento (CE) n° 1095/96. Contingente arancelario n° 72
- Toldfritagelse. Forordning (EF) nr. 1095/96. Toldkontingent nr. 72
- Nullsatz. Verordnung (EG) Nr. 1095/96. Zollkontingent Nr. 72
- Μηδενικός δασμός. Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1095/96. Δασμολογική ποσόστωση αριθ. 72
- Zero duty. Regulation (EC) No 1095/96. Tariff quota No 72
- Droit zéro. Règlement (CE) n° 1095/96. Contingent tarifaire n° 72
- Dazio zero. Regolamento (CE) n. 1095/96. Contingente tariffario n. 72
- Nulrecht. Verordening (EG) nr. 1095/96. Tariefcontingent nr. 72

⁽¹⁾ EGT nr L 117, 24.5.1995, s. 2.

⁽²⁾ EGT nr L 331, 2.12.1988, s. 1.

- Direito igual a zero. Regulamento (CE) n° 1095/96. Contingente pautal n° 72
 - Tulliton. Asetus (EY) N:o 1095/96. Tariffikiintiö N:o 72
 - Tullsats 0. Förordning (EG) nr 1095/96. Tullkvot nr 72.
- f) Genom undantag från förordning (EG) nr 3719/88 får rättigheterna i samband med licensen inte överföras.

Artikel 5

1. I enlighet med bestämmelserna i artikel 6.1 och 6.2 i kommissionens förordning (EG) nr 1249/96 ⁽¹⁾ skall tullmyndigheterna ta representativa prover av varje försändelse, i syfte att genomföra de analyser som är nödvändiga för att kontrollera att importen överensstämmer med kvalitetskraven.

Tullmyndigheten skall behålla dessa representativa prover under sex månader.

2. Innan varorna levereras för bearbetning skall ett kontrollexemplar T 5 upprättas av tullklareringskontoret i enlighet med föreskrifterna i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 ⁽²⁾. Anläggningen och platsen för bearbetningen skall anges i fält 104 på dokument T 5. Om resultaten från den analys som avses i punkt 1 är kända innan varan levereras och varans kvalitet inte överensstämmer med kraven utan är lägre än den kvalitet som fastställs för vanligt vete av hög kvalitet i artikel 6.1 andra stycket i förordning (EG) nr 1249/96 skall dock inte något T5 dokument utfärdas och bestämmelserna i artikel 6.1 skall tillämpas.

Artikel 6

1. Då bevis lagts fram för att vetet bearbetats inom sex månader från och med dagen för utfärdandet av exportli-

censen på någon av de platser som angivits i den sökandes skriftliga försäkran och om kvaliteten på den importerade produkten överensstämmer med kraven enligt artikel 1.1, skall den säkerhet som avses i artikel 1.2 frisläppas för den mängd vete för vilken bevis lagts fram. Om resultaten från den analys som avses i artikel 5 visar att kvaliteten på den importerade produkten är lägre än den föreskrivna, skall vetet klassificeras i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 1249/96. I sådana fall skall, av den säkerhet som avses i artikel 1, ett belopp motsvarande gällande importtull för vete av den aktuella kvaliteten, ökad med fem ecu per ton, kvarhållas som importtull. Det resterande beloppet skall frisläppas.

2. Den garanti för sökandens ärlighet som avses i artikel 2.1 c andra strecksatsen skall frisläppas då bevis läggs fram för att anmälan om produktens övergång till fri omsättning godkänts.

Artikel 7

Senast två arbetsdagar efter det att importlicenserna utfärdats skall medlemsstaterna underrätta kommissionen per telex, fax eller telegram, enligt förlagan i bilaga II, om den mängd vete för vilken licenser utfärdats samt om ursprungslandet för de varor som skall importeras.

Kommissionen skall underrättas även om ingen ansökan lämnats in eller om ingen licens utfärdats.

Artikel 8

Förordningen (EG) nr 1854/94 skall upphöra att gälla.

Artikel 9

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 mars 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 161, 29.6.1996, s. 125.

⁽²⁾ EGT nr L 253, 11.10.1993, s. 1.

BILAGA I

Kriterier för minimikvalitet för vete som importeras inom ramen för den kvot som öppnas genom förordning (EG) nr 1095/96

Kvalitetskriterier	Typ av vete	
	Durumvete	Vete
	KN-nummer 1001 10 00	KN-nummer 1001 90 99
Lägsta specifika vikt	80 kg/hl	78 kg/hl
Kärnor som har förlorat sitt glasaktiga utseende	högst 20,0 %	—
Beståndsdelar som inte utgörs av kärnor av felfri kvalitet, varav	högst 10,0 %	högst 10,0 %
— sönderslagna och/eller skrumpna kärnor	högst 7,0 %	högst 7,0 %
— kärnor angripna av skadedjur	högst 2,0 %	högst 2,0 %
— mögelangripna och/eller fläckiga kärnor	högst 5,0 %	—
— grodda kärnor	högst 0,5 %	högst 0,5 %
Andra orenheter (Schwarzbesatz)	högst 1,0 %	högst 1,0 %
Falltal enligt Hagbergsmetoden	minst 250	minst 230
Proteinhalt (vid 13,5 % vattenhalt)	—	minst 14,6 %

BILAGA II

Förlaga för underrättelse enligt artiklarna 3 och 7

Produkt	Ansökningsnummer	Mängd i ton	Mängd/ursprungsland
Vete KN-nummer 1001 90 99	1. 2. ...		
Durumvete KN-nummer 1001 10 00	1. 2. ...		

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 530/97

av den 21 mars 1997

om öppnande av ett anbudsförfarande för bidrag för export av helt slipat långkornigt ris till vissa tredje länder

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽¹⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

med beaktande av följande:

Vid en genomgång av innehaven visar det sig att det för närvarande finns riskkvantiteter som kan exporteras hos producenterna. Detta förhållande kan påverka den normala utvecklingen av producentpriserna under regleringsåret 1996/97.

För att åtgärda denna situation bör exportbidrag beviljas till områden som gemenskapen kan försörja. De speciella förhållandena på rismarknaden gör det nödvändigt att begränsa exportbidragen och därför bör artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 tillämpas, enligt vilken bidragsbeloppet fastställts genom ett anbudsförfarande.

Det bör fastställas att bestämmelserna i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 av den 6 mars 1975 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för systemet med anbudsgivning för exportbidrag för ris⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 299/95⁽³⁾, skall tillämpas på detta anbudsförfarande.

För att undvika störningar på marknaden i producentländerna är det lämpligt att begränsa anbudsförfarandet till zonerna I till VI och i zon VIII utom Guyana, Madagaskar och Surinam enligt bilagan till kommissionens förordning (EEG) nr 2145/92⁽⁴⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 3304/94⁽⁵⁾.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Härmed öppnas ett anbudsförfarande för det exportbidrag för helt slipat långkornigt ris som omfattas av KN-nummer 1006 30 67 och som avses i artikel 13 i

förordning (EG) nr 3072/95, för zonerna I till VI och för zonen VIII utom Guyana, Madagaskar och Surinam enligt bilagan till förordning (EEG) nr 2145/92.

2. Anbudsförfarandet enligt punkt 1 skall vara öppet till och med den 26 juni 1997. Under denna tidsperiod skall anbudsförfaranden inledas veckovis, varvid tidpunkten för inlämnande av anbud skall fastställas i tillkännagivandet om anbudsinfordran.

3. Anbudsförfarandet skall ske i enlighet med bestämmelserna i förordning (EEG) nr 584/75 och enligt nedanstående bestämmelser.

Artikel 2

Ett anbud skall endast vara giltigt om det omfattar en kvantitet av minst 50 ton och högst 3 000 ton.

Artikel 3

Den säkerhet som avses i artikel 3 i förordning (EEG) nr 584/75 skall vara 20 ecu per ton.

Artikel 4

1. Trots bestämmelserna i artikel 21.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 3719/88⁽⁶⁾ skall exportlicenser som utfärdas inom ramen för detta anbudsförfarande, med avseende på deras giltighetstid, ses som utfärdade den dag då anbudet lämnades in.

2. Licenserna skall vara giltiga från och med utfärdandedagen enligt innebörden i punkt 1 till och med utgången av den tredje påföljande månaden.

Artikel 5

Inlämnade anbud skall via medlemsstaterna nå kommissionen senast en och en halv timme efter utgången av den tidsfrist för den veckovisa inlämningen av anbud som fastställs i tillkännagivandet om anbudsinfordran. De skall översändas i enlighet med bilagan till denna förordning.

Om inga anbud lämnas in skall medlemsstaterna underätta kommissionen härom inom samma tidsfrist som ovan.

Artikel 6

Tidsangivelserna för inlämnande av anbud skall vara enligt belgisk tid.

⁽¹⁾ EGT nr L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT nr L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽³⁾ EGT nr L 35, 15.2.1995, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT nr L 214, 30.7.1992, s. 20.

⁽⁵⁾ EGT nr L 341, 30.12.1994, s. 48.

⁽⁶⁾ EGT nr L 331, 2.12.1988, s. 1.

Artikel 7

1. På grundval av inlämnade anbud skall kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta att

- antingen fastställa ett högsta exportbidrag, med beaktande av kriterierna i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95, eller
- lämna anbuderna utan åtgärd.

2. Om ett högsta exportbidrag fastställs skall kontrakt tilldelas den eller de anbudsgivare vars anbud ligger på eller under den högsta nivån för exportbidraget.

Artikel 8

Utgången av tidsfristen för inlämnande av anbud för den första delinfordran av anbud skall vara kl. 10.00 den 3 april 1997.

Den sista dagen för inlämnande av anbud skall vara den 26 juni 1997.

Artikel 9

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 mars 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Veckovis anbudsinfordran för bidrag för export av helt slipat långkornigt ris till vissa tredje länder

Sista dag för inlämnande av anbud (dag/klockslag)

1	2	3
Anbudens löpnummer	Kvantitet i ton	Exportbidragsbelopp (i ecu per ton)
1		
2		
3		
4		
5		
osv.		

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 531/97

av den 21 mars 1997

om anbudsinfordran för fastställandet av den subvention som skall utgå för leverans av från ytterskalet befriat, långkornigt ris till Réunion

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽¹⁾, särskilt artikel 10.1 i denna, och

med beaktande av följande:

I kommissionens förordning (EEG) nr 2692/89⁽²⁾ fastställs tillämpningsföreskrifter för leverans av ris till Réunion.

En undersökning av försörjningssituationen på Réunion visar att det råder brist på ris. Med tanke på tillgången på ris på gemenskapsmarknaden är det lämpligt att låta Réunion få sin försörjning tillgodosedd på denna marknad. Den särskilda situationen som råder på Réunion gör det lämpligt att begränsa kvantiteterna som levereras och följaktligen bör fastställandet av subventionsbeloppet ske genom anbudsinfordran.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. I enlighet med artikel 10.1 i förordning (EG) nr 3072/92 skall en anbudsinfordran äga rum gällande den subvention som skall utgå för export till Réunion av från ytterskalet befriat, långkornigt ris med KN-nummer 1006 20 98.

2. Den anbudsinfordran som avses i punkt 1 skall vara öppen till och med den 26 juni 1997. Under denna period skall veckovisa anbudsinfordringar äga rum och datum för inlämnandet av anbud skall vara fastställda i meddelandet om anbudsinfordran.

3. Anbudsinfordran skall äga rum i enlighet med bestämmelserna i förordning (EEG) nr 2692/89 och i enlighet med bestämmelserna i denna förordning.

Artikel 2

För att beaktas får ett anbud avse endast en kvantitet av minst 50 ton och som mest 3 000 ton.

Artikel 3

Den garanti som avses i artikel 7.3 a i förordning (EEG) nr 2692/89 skall vara 20 ecu per ton.

Artikel 4

Genom undantag från bestämmelserna i artikel 21.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 3719/88⁽³⁾ skall de handlingar rörande subventioner som utfärdas inom ramen för denna anbudsinfordran, vad gäller deras giltighetstid, anses vara utfärdade den dag då anbudet inlämnades.

Artikel 5

De anbud som inlämnas skall genom medlemsstaternas förmedling vara kommissionen tillhanda senast en och en halv timme efter det att den i tillkännagivandet angivna tidsfristen för det veckovisa inlämnandet av anbud löpt ut. Anbudet skall inlämnas i enlighet med den förlaga som återfinns i bilagan.

Om inga anbud inlämnats skall medlemsstaterna underätta kommissionen om detta inom den tidsfrist som avses i föregående stycke.

Artikel 6

De klockslag som fastställs för inlämnandet av anbud skall vara belgisk tid.

Artikel 7

1. På grundval av de anbud som inlämnats skall kommissionen, enligt det förfarande som fastställs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95, besluta om att

- antingen fastställa en maximisubvention,
- eller att inte fullfölja anbudsinfordran.

2. Då en maximisubvention fastställts skall anbud antas från den eller de anbudsgivare vars anbud ligger på samma nivå som maximisubventionen eller på en lägre nivå än denna.

Artikel 8

Tidsfristen för inlämnande av anbud gällande den första delanbudsinfordran skall löpa ut den 3 april 1997 klockan 10.

Tidsfristen för inlämnande av anbud fastställs löpa ut den 26 juni 1997.

Artikel 9

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

⁽¹⁾ EGT nr L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT nr L 261, 7.9.1989, s. 8.

⁽³⁾ EGT nr L 331, 2.12.1988, s. 1.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 mars 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Veckovis anbudsinfordran gällande subvention för leverans av från ytterskalet befriat långkornigt ris till Réunion

Tidsfristen för inlämnande av anbud löper ut (datum/klockslag)

1	2	3
Anbudsgivarnas nummerordning	Kvantiteter (i ton)	Subventionsbelopp (i ecu per ton)
1		
2		
3		
4		
5		
osv.		

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 532/97

av den 21 mars 1997

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2375/96⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3813/92 av den 28 december 1992 om den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas avseende den gemensamma jordbrukspolitiken⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁴⁾, särskilt artikel 3.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-

rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 22 mars 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 mars 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT nr L 325, 14.12.1996, s. 5.

⁽³⁾ EGT nr L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT nr L 22, 31.1.1995, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 21 mars 1997 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(ecu/100 kg)		
KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 15	204	56,3
	212	102,9
	624	129,8
	999	96,3
0707 00 15	052	161,8
	999	161,8
0709 10 10	220	138,2
	999	138,2
0709 90 73	052	122,1
	204	86,0
	999	104,0
0805 10 01, 0805 10 05, 0805 10 09	052	48,3
	204	45,3
	212	42,7
	448	24,7
	600	40,4
	624	53,8
	999	42,5
0805 30 20	052	56,4
	600	83,7
	999	70,0
0808 10 51, 0808 10 53, 0808 10 59	060	57,4
	388	97,1
	400	96,1
	404	97,4
	508	84,5
	512	87,1
	524	80,1
	528	84,3
	999	85,5
0808 20 31	052	108,5
	388	64,4
	400	82,0
	512	64,7
	528	68,8
	999	77,7

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 68/96 (EGT nr L 14, 19.1.1996, s. 6).
Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 4 mars 1997

om förklarande av att produktionen av vissa kvalitetsviner från specificerade områden i Grekland och av vissa "lokala viner", på grund av dessa viners kvalitativa egenskaper, ligger långt under efterfrågan

(Endast den grekiska texten är giltig)

(97/194/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 822/87 av den 16 mars 1987 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1592/96 ⁽²⁾, särskilt artikel 6.4 i denna, och

med beaktande av följande:

Enligt artikel 6.1 i förordning (EEG) nr 822/87 är all nyplantering av vinstockar förbjuden till och med den 31 augusti 1998. I denna bestämmelse föreskrivs dock att medlemsstaterna för regleringsåren 1996/97 och 1997/98 får tillåta nyplanteringar av arealer avsedda för produktion av

- kvalitetsviner som framställs inom specificerade områden (kvalitetsviner fso), och
- bordsviner med någon av beteckningarna "Landwein", "vin de pays", "indicazione geografica tipica", "vino de la tierra", "vinho regional", "regional wine" osv.,

för vilka kommissionen har förklarat att produktionen, på grund av vinernas kvalitativa egenskaper, ligger långt under efterfrågan.

Den 27 januari 1997 inlämnade Grekland ansökningar om att denna bestämmelse skulle tillämpas för vissa områden.

En granskning av dessa ansökningar har visat att de aktuella kvalitetsvinerna fso och de "lokala vinerna" uppfyller

de villkor som anges i förordningen. Den begränsning om 208 hektar (2 080 strema) som föreskrivs i förordningen har inte överskridits.

De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för vin.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De kvalitetsviner fso och "lokala viner" som anges i bilagan uppfyller de villkor som föreskrivs i artikel 6.1 andra stycket i förordning (EEG) nr 822/87, under förutsättning att de ökningar av arealen som anges i bilagan inte överskrider för kvalitetsviner fso och "lokala viner" från samma område.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Republiken Grekland.

Utfärdat i Bryssel den 4 mars 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 84, 27.3.1987, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 206, 16.8.1996, s. 31.

BILAGA

Direktorat för jordbruksutveckling	Kvalitetsvin fso		Lokala viner (T.O.)	
	Område	Areal (strema) (¹)	Benämning	Areal (strema) (¹)
Attikis			Anavyssiotikos T.O. T.O.V. Plag. Pentelikou Attikos T.O. T.O. Yeranion	40 5 10 15
Arkadias	Mantinia	15	T.O. Teyesas T.O. Arkadias	30 15
Achaïas	Mavrodafni P. Mosch. Riou P.	80 40	T.O. Playion Eyialias	60
Viotias			Thivaïkos T.O. T.O. Playon Kitherona	40 20
Dramas			T.O. Dramas Andrianiotikos T.O. Agorianos T.O.	20 70 70
Dodekanissou	Mosch. Rodou	30	Dodekanisiakos	50
Evias			Karystinos T.O.	10
Thessalonikis			Epanomitikos T.O. Messimvriotikos T.O.	70 20
Ioanninon	Zitsa	100	Metsovitikos T.O. T.O. Ioanninon	20 20
Karditsas	Messenikola	60		
Kerkyras			T.O. Kerkyras	10
Kilkis	Goumenissa	100		
Korinthias			T.O. Klimenti	50
Kykladon	Paros	130		
Larissas	Rapsani	60	T.O. Tyrnavou	50
Lassithiou			Lassithiotikos T.O.	170
Magnissias	Agchialos	20		
Messinias			T.O. Pylias T.O. Trifylias	20 20
Xanthis			T.O. Avdiron	50
Pellas (Yan)			T.O. Pellas	50
Rodopis			Ismarikos T.O.	150
Samou	Mosch. Samou	160		
Serron			T.O. Serron	30
Fthiotidas			T.O. Opountias Lokridos T.O. Kiladas Atalantis	20 20
Chalkidikis			T.O. Chalkidikis Ayioritikos T.O.	30 30
Totalt		795		1 285
Totalsumma				2 080

(¹) 1 ha = 10 strema.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 19 mars 1997

om märkning och användning av griskött med tillämpning av artikel 9 i rådets direktiv 80/217/EEG rörande Nederländerna

(Text av betydelse för EES)

(97/195/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DETTA BESLUTDe åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med
yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.med beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av rådets direktiv 80/217/EEG av den 22
januari 1980 om införande av gemenskapsåtgärder för
bekämpning av klassisk svinpest⁽¹⁾, senast ändrat genom
Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige,
särskilt artikel 9.6 g i detta, och*Artikel 1*

med beaktande av följande:

1. Utan att detta påverkar bestämmelserna i rådets direktiv 80/217/EEG, särskilt artikel 9.6, får Nederländerna använda den märkning som beskrivs i artikel 3.1 A e i rådets direktiv 64/433/EEG för griskött från djur som härrör från anläggningar som är belägna inom Rijsbergens säkerhetszon i Nederländerna som fastställts enligt artikel 9.1 i rådets direktiv 80/217/EEG, på följande villkor:

I februari 1997 anmälde de nederländska veterinärmyndigheterna att klassisk svinpest utbrutit i Nederländerna.

Enligt artikel 9.1 i direktiv 80/217/EEG upprättades omedelbart en säkerhetszon kring de platser där sjukdomen brutit ut.

a) Djuren skall härröra från en anläggning som, enligt vad som har konstaterats under den epidemiologiska undersökningen, inte har haft någon kontakt med en smittad anläggning.

Säkerhetszonen för det utbrott som konstaterats i Rijsbergen i RVV Kring Breda upprättades den 15 februari.

b) Djuren skall härröra från en anläggning som varje vecka under minst tre veckors tid har kontrollerats av en veterinär. Kontrollen skall ha omfattat alla svin som hållits på anläggningen.

Alla anläggningar för svinproduktion inom den upprättade säkerhetszonen har regelbundet genomgått en veterinärkontroll. Under denna kontroll samlas prover in till laboratorieundersökningar om så anses vara nödvändigt. Klassisk svinpest har inte kunnat påvisas i zonen.

c) Djuren skall ha varit föremål för skyddsåtgärder, som den 15 februari 1997 infördes i enlighet med artikel 9.6 f och g i rådets direktiv 80/217/EEG.

Bestämmelser om kontrollmärkning av färskt kött återfinns i rådets direktiv 64/433/EEG⁽²⁾ om hygienproblem vid produktion och utsläppande på marknaden av färskt kött, senast ändrat genom direktiv 95/23/EEG⁽³⁾.

d) Djuren skall ha omfattats av ett program för kontroll av kroppstemperatur och klinisk undersökning. Programmet skall genomföras enligt anvisningarna i bilaga I.

e) Djuren skall ha slaktats inom tolv timmar från ankomsten till slakteriet.

Nederländerna har inlämnat en begäran om införande av en särskild lösning i fråga om märkning och användning av griskött från djur, som härrör från anläggningar belägna inom fastställda säkerhetszoner och som slaktats med särskilt tillstånd utfärdat av den behöriga myndigheten.

2. Nederländerna skall säkerställa att ett intyg enligt bilaga II utfärdas för sådant kött som avses i punkt 1.

Artikel 2

Griskött som uppfyller kraven i artikel 1.1 och som blir föremål för handel inom gemenskapen måste åtföljas av det intyg som avses i artikel 1.2.

⁽¹⁾ EGT nr L 47, 21.2.1980, s. 11.⁽²⁾ EGT nr 121, 29.7.1964, s. 2012/64.⁽³⁾ EGT nr L 243, 11.10.1995, s. 7.

Artikel 3

Belgien skall säkerställa att de slakterier som utses för att ta emot sådana svin som avses i artikel 1.1 inte under samma dag tar emot även andra svin än dessa.

Artikel 4

Nederländerna skall till medlemsstaterna och kommissionen överlämna

- a) uppgift om namn och belägenhet för de slakterier som utsetts för att ta emot sådana svin som avses i artikel 1.1 för slakt,
- b) en månatlig rapport med uppgifter om
 - det eller de områden som omfattas av bestämmelserna i artikel 1,
 - antal svin som slaktas på de utsedda slakterierna,
 - de system för identifikation och kontroll av flyttningar som tillämpas på slaktsvin enligt kraven i artikel 9.6 f i i rådets direktiv 80/217/EEG,

- de instruktioner som utfärdats för tillämpningen av det program för kontroll av kroppstemperatur som avses i bilaga I.

Artikel 5

Detta beslut skall tillämpas till den 1 maj 1997.

Artikel 6

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 19 mars 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

KONTROLL AV KROPPSTEMPERATUR

I enlighet med artikel 1.1 b skall programmet för kontroll av kroppstemperatur och klinisk undersökning omfatta följande åtgärder:

1. Inom 24 timmar för pålastning av en leverans svin avsedda för slakt skall den behöriga veterinärmyndigheten säkerställa att kroppstemperaturen hos ett antal svin som ingår i leveransen kontrolleras med termometer som införs i ändtarmen. Detta skall göras av en officiell veterinär. Antalet svin som skall genomgå temperaturkontroll framgår av följande tabell:

Antal svin i leveransen	Antal svin som skall kontrolleras
0 – 25	alla
26 – 30	26
31 – 40	31
41 – 50	35
51 – 100	45
101 – 200	51
200 –	60

I samband med undersökningen skall följande uppgifter registreras för varje svin på en tabell som utfärdats av de behöriga veterinärmyndigheterna: öronmärkningens nummer, tid för undersökningen och temperatur.

I de fall då en temperatur av 40 °C eller högre uppmäts vid undersökningen skall den officiella veterinären omedelbart underrättas. Han skall inleda en sjukdomsundersökning och därvid beakta bestämmelserna i artikel 4 i rådets direktiv 80/217/EEG om införande av gemenskapsåtgärder för bekämpning av klassisk svinpest.

2. Under den närmaste tiden (0 – 3 timmar) före pålastning av en leverans som undersökts enligt punkt 1 skall en klinisk undersökning göras av en veterinär som utsetts av de behöriga veterinärmyndigheterna.
3. Vid pålastningen av en leverans svin som undersökts på det sätt som beskrivs i punkterna 1 och 2 skall den officiella veterinären utfärda ett hälsointyg, som skall åtfölja leveransen till det utsedda slakteriet.
4. På det mottagande slakteriet skall resultaten av temperaturkontrollen vara tillgängliga för den veterinär som utför undersökning före slakt.

BILAGA II

INTYG

avseende färskt kött (enligt artikel 1.1 i kommissionens beslut 97/195/EG)

nr ⁽¹⁾:

Lastningsplats:

Departement:

Avdelning:

I. Identifiering av köttet

Griskött

Typ av styckningsdelar:

Antal styckningsdelar eller förpackningar:

Nettovikt:

II. Köttets ursprung

Det godkända slakteriets adress och veterinära kontrollnummer:

.....

.....

III. Köttets bestämmelseort

Köttprodukterna skall sändas

från:

(lastningsort)

till:

(bestämmelseort)

med följande transportmedel ⁽²⁾:

Mottagarens namn och adress:

.....

⁽¹⁾ Serienummer utfärdat av den officiella veterinären.⁽²⁾ För järnvägsvagnar och lastbilar anges registreringsnummer och för båtar namn och, om så är nödvändigt, containernummer.

IV. Hälsointyg

I min egenskap av officiell veterinär intygar jag härmed att de ovan beskrivna köttprodukterna har framställts enligt kraven för produktion och kontroll i rådets direktiv 64/433/EEG och motsvarar bestämmelserna i kommissionens beslut 97/195/EG om märkning och användning av griskött med tillämpning av artikel 9 i rådets direktiv 80/217/EEG.

Utfärdat i, den

.....
(den officiella veterinärens namn och underskrift)

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 20 mars 1997

om ändring av beslut 97/116/EG om vissa skyddsåtgärder mot klassisk svinpest i
Tyskland

(Text av betydelse för EES)

(97/196/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden⁽¹⁾, senast ändrat genom direktiv 92/118/EEG⁽²⁾, särskilt artikel 10.4 i detta, och

med beaktande av följande:

Klassisk svinpest har brutit ut i vissa delar av Tyskland.

På grund av handeln med levande svin riskerar dessa utbrott att hota besättningarna i andra medlemsstater.

Tyskland har vidtagit åtgärder inom ramen för rådets direktiv 80/217/EEG av den 22 januari 1980 om införande av gemenskapsåtgärder för bekämpning av klassisk svinpest⁽³⁾, senast ändrat genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige.Till följd av sjukdomssituationen antog kommissionen beslut 97/116/EG av den 11 februari 1997 om vissa skyddsåtgärder mot klassisk svinpest i Tyskland⁽⁴⁾.

Mot bakgrund av sjukdomsutvecklingen är det möjligt att ändra åtgärder som antagits i fråga om villkoren för förflyttning av svin.

Eftersom det är möjligt att fastställa de geografiska områden som uppvisar en särskild risk kan begränsningarna inom handeln gälla regionalt.

De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna I och II till beslut 97/116/EG skall ersättas med bilagorna I respektive II i detta beslut.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall ändra handelsbestämmelserna så att de överensstämmer med detta beslut. Medlemsstaterna skall omedelbart underrätta kommissionen om dessa ändringar.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 20 mars 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen⁽¹⁾ EGT nr L 224, 18.8.1990, s. 29.⁽²⁾ EGT nr L 62, 15.3.1993, s. 49.⁽³⁾ EGT nr L 47, 21.2.1980, s. 11.⁽⁴⁾ EGT nr L 42, 13.2.1997, s. 28.

BILAGA I

Mecklenburg-Vorpommern:	Alla Kreise och kreisfreien Städte, utom Kreis Northwest-Mecklenburg och kreisfreien Städte Schwerin och Wismar
Niedersachsen:	Kreise Lüneburg, Uelzen och Lüchow-Dannenberg
Nordrhein-Westfalen:	Kreise Höxter, Lippe, Paderborn, Hamm Stadt, Hochsauerlandkreis, Märkischer Kreis, Soest, Unna, Warendorf, Bielefeld Stadt och Gütersloh
Freistaat Bayern:	Kreise Dachau, Freising, Fürstenfeldbruck, München, Neuburg-Schrobenhausen, Pfaffenhofen a. d. Ilm och Aichach-Friedberg
Brandenburg:	Kreise Prignitz och Ostprignitz-Ruppin
Sachsen-Anhalt:	Altmarkkreis Salzwedel

BILAGA II

Alla drabbade Kreise där utbrott har konstaterats eller där skydds- och övervakningszoner har upprättats:

Mecklenburg-Vorpommern:	Alla Kreise och kreisfreien Städte, utom Kreise Ludwigslust och Nordwestmecklenburg samt kreisfreien Städte Schwerin och Wismar
Niedersachsen:	Kreise Lüchow-Dannenberg, Lüneburg (utom Amt Neuhaus) och Uelzen
Nordrhein-Westfalen:	Kreise Gütersloh, Lippe-Detmold, Paderborn, Soest samt kreisfreie Stadt Bielefeld
Sachsen-Anhalt:	Kreis Altmark-Salzwedel
Bayern:	Kreise Dachau och Fürstenfeldbruck

RÄTTELSE

Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 2190/96 av den 14 november 1996 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EEG) nr 1035/72 vad gäller exportbidrag för frukt och grönsaker

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning nr L 292 av den 15 november 1996)

På sidan 15, artikel 3.2 åttonde strecksatsen skall det

i stället för: "... die niet lager is dan ... (door de ..."

vara: "... die niet lager is dan ... ecu/ton (door de ..."
